ምዕራፍ 7

የእምነት ፈተና

«በእሳት ምንም ቢፈተን ከሚጠፋው ወርቅ ይልቅ አብልጦ የሚከ ብር የተፈተነ እምነታችሁ...» 1ጴጥ 1:7

አሁን ደግሞ ወደ እምነት ፈተና እንሔዳለን። የእግዚአብሔር ቃሉች እንደሚነ ግሩን እምነት የሚፈተንበት ጊዜ የለም። እምነት የሚ ፈተንባቸው ምክንያቶች የሚ ከተሉት ናቸው፤

1ኛ እኛ እንድናድግ፡-

እንድናድግ እግዚአብሔር እምነታችንን ይፈትናል። ግንም ክርስቲ ያን እምነቱ ሣይፈተን ግደግ አይችልም። በዓለም ላይ ያሉ ክርስቲያኖች ሁሉ እምነታቸው ተፈትኗል እንደዚህ በመናገሬ አልጠራጠርም። ምክ ንያቱም የእምነት ግደጊያው ብቸኛ መንገድ ሲፈተን ብቻ ነው። እኛን ወደ እድገት ለመምራት እግዚአብሔር ያለውን ብቸኛ መንገድ ተጠ ቅሟል። ይሽውም እምነታችን በፈተና ውስጥ እንዲያልፍ ፈቅዷል። ወደ እግዚአብሔር ቀርበን ጸጋን በእምነት እንቀበላለን፤ ስለሆነም እም ነታችን ሲፈተን እያደግን እንሔዳለን።

2ኛ የእግዚአብሔር ልብ እንዲረካ፡-

እግዚአብሔር እምነታችንን በፈተና የሚያስቀመጠው እኛን ለግሳ ደግ ብቻ ሣይሆን የራሱም ልብ እንዲረካ ነው። በዓለም ውስጥ ግንም ሰው በጌታ ካመነና የእግዚአብሔርን ጸጋ ከተቀበለ በኋላ እምነቱ ሳይፈ ተን የቀረ የለም። የፈተናው ምክንያት እምነቱ እውነተኛ እንደሆነ ለግ ረጋገጥ ነው። የእምነታችን እውነተኛነት ደግሞ የእግዚአብሔርን ልብ ያረካዋል። የተፈተነ እምነት የእግዚአብሔርን ስም ያከብራል። በምት

ፈተኑበት ምንም ዓይነት መከራ ስደት ወይም ተቃውሞ ወይም ጨለማ ካለማወላወል ካመናችሁ እግዚአብሔር ይከብራል።

3ኛ የሰይጣን አፍ እንዲዘጋ፡-

እግዚአብሔር እምነታችንን እንዲፈተን የሚያደርገው እንድናድግና የእርሱንም ልብ ለማስደሰት እንድንችል ብቻ ሳይሆን የሰይጣንንም አፍ ለመዝጋት ጭምር ነው። የእግዚአብሔር ጠላት በእግዚአብሔር አምነናል ስንል በጽናት ይቃወማል፣ በእምነት የተቀበልነውን ከመያዝ ሊያስቀረን ይጥራል፣ ሁልጊዜ ችግርንና ጥርጣሬን ወደ እኛ ይወረውራል። ነገር ግን እምነታችንን በመፈተን እግዚአብሔር አፉን ይዘጋዋል። በቀላሉ የምን ታደንለት አለመሆናችንን ሲያውቅ ጥሎ ይሸሻል። ቢቻለው በሰላም እን ዳንኖር የእግዚአብሔርም በረከቶች እንዳይኖሩን ለማድረግ ዘወትር ይሞ ክራል። አፉ እስኪዘጋ ድረስ አርፎ አይቀመጥም። የሰይጣንን አፉን ለመ ዝጋት እግዚአብሔር እምነታችንን መፈተን አለበት።

4ኛ ሌሎችን እንድንረዳ፡-

እግዚአብሔር እምነታችንን የሚፈትንበት ሌላው ምክንያት ሌሎችን ለመርዳት እንድንችል ሊያዘጋጀን ነው። እምነቱ ያልተፈተነ ሌሎችን ለመርዳት አይችልም። ሰዎች እርዳታን ሊያገኙ የሚችሉት እምነቱ ከተፈተነ ሰው ብቻ ነው። አንድ ሰው እንዳመነ ቢናገርም እምነቱ እስካል ተፈተነ ድረስ አስተማማኝ አይደለም። ነገር ግን በእርግጥ የተፈተነ እምነት ሰይጣንን አቅመቢስ አድርጎ ያስቀረዋል። ይህ አይነቱም እምነት ቤተክርስቲያንን ይጠቅማል። የተፈተነና የተረጋገጠ እምነት ከወርቅ የከበረ መሆኑ አጠያያቂ አይደለም። /1ጴጥ 1:7/

በተፈተነ እምነትና በድል መካከል ያለ ግንኙነት፡-

እምነታችን የሚፈተንበት ምክንያት እምነት በእርግጥ ምን እንደሆነ እንድናይ ነው። እውነተኛ እምነት ፀንቶ ይኖራል። ፀንቶ የማይኖረው ግን እምነት አይደለም። እውነተኛ እምነት ከቀናት ወይም ከወራት ወይ ንም ከዓመታት በኋላ እንዳለ ይቆያል። እውነተኛ እምነት ለአንዴም ሆነ

ለተደጋጋሚ ጊዜ እንቅፋቶችን መቋቋም ይችላል፤ ሰባት ጊዜም ቢፈተን እንዳለ ይቆያል። ችግር ሲያጋጥመው ሊቆይ የማይችል እምነት እውነተኛ እምነት አይደለም።

የእግዚአብሔር ቃሎች እንደሚያሳዩን ድል ሊመጣ የሚችለው በእግዚአብሔር ቃል በማመን ነው። የእግዚአብሔር ልጅ ሕይወታችን፣ ራሳችን፣ ቅድስናችንና ኃይላችን እንደሆነ ተናግሯል። እኛም ሸክማችንን ሁሉ እንደተሸከመ ኃላፊነታችንንም ሁሉ እንደወሰደ ታጋሽና ሩኅሩኅ እንዳደረገን በውስጣችንም ድኃፍ እንደሚሆንን እናውቃለን። ጌታን አክብሩት፣ አመስግኑት።

ባሪ ጠዋት አንድ ወንድም እንዲህ አለኝ፣ «ራሴን ሰጥቻለሁ፣ እምኛለሁ ብዙ ድሎችን አግኝቻለሁ፣ ነገር ግን ትላንት ከቤተክርስቲያን ጉባኤ በኋላ ወደ ቤቴ በብስክሌት እየሔድኩ እያለ አንድ ትልቅ ሰው መታኝ፣ ከብስክሌቴም ወደቅኩኝ። በዚያን ጊዜ ምንም እንኳ አንድም ቃል ባልናገርም በውስጤ ግን በጣም ተቆጥቼ ነበር። ስለዚህ ነገር ምን ትላለህ? ራሴን ሰጥቻለሁ አለመቻሌን አምኛለሁ ክርስቶስም ድሌ እንደሆነ አምኛለሁ፣ ነገር ግን እቀጣለሁ ብዬ ባላሰብም ቁጣዬ ነደደ፣ ይህ ምንድነው? በቀላሉ ይህ የሆነው በሁለት ምክንያቶች ነው።

1ኛ ድል አደረግን ማለት ፍጹም ተለውጠናል ማለት አይደለም። ድል ስላለን እንደተለወጥንና እንደተሰጠን፣ ወደፊትም ለጥቂት ሳምንታትም ቢሆን ኃጢአት አንሠራም ብለን እናስብ ይሆናል፣ ባገኘነውም ድል በጣም መደሰትና እንዲያውም ስለተማካልን አዳዲስ ሙከራዎችን እንጀምራለን፣ በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር ሊፈትነን ይፈልጋል፣ አለመለ ወጣችንንም እንድንረዳ እንድንወድቅ ይፈልጋል። ይህ ለተሻለ እድገታችን መጀመሪያ ነው። አዲስ ላገኘነው ታጋሽነት ምክንያቱ መለወጣችን ሳይሆን ከርስቶስ ለእኛ ታጋሽ ስለሆነ ነው። ራሳችንን እንደለወጥን ከቆጠርን ያለ ጥርጥር እንወድቃለን። ማወቅ ያለብን ታጋሽ መሆን የቻልነው ከርስቶስ ትዕግሥታችን ስለሆነ ብቻ ነው፣ ትሑት መሆን የቻልነው ከርስቶስ ትሕትናችን ስለሆነ ብቻ ነው። ቅዱስ መሆን የቻልነውም እርሱ ቅድስናችን ስለሆነ ብቻ ነው። ለብዙ ቀናት አሸናፊ ብንሆን እኛነታችን መቼም እንደበፊቱ ነው። እስከ መጨረሻው ራሳችንን ነን

ለአንድ ሰንበትም ቢሆን አንለወጥም። ዎች ማኒ ለዘለዓለም ዎች ማኒ ነው። ከሀምሣ ዓመት በኋላም እርሱ ዎች ማኒ ነው። ጌታን አመሰግ ነዋለሁ፣ አከብረዋለሁ። ድል ከርስቶስ ነው እንጂ ከእኔ ጋር ምንም ግንኙነት የለውም። እኔ አሁንም ቢሆን ለኃጢአት የምሸነፍ ደካማ ነኝ።

በቺፎ (ቻይና ውስጥ) ያሉ አንዳንድ ሚሲዮናውያን መለወጥ ምንድ ነው ብለው ጠይቀውኝ ነበር። የእኔም መልስ እንዲህ የሚል ነበር፣ «መለወጥ በእግዚአብሔር ጸጋ ውስጥ መሆን ነው፣ ያለ እግዚአብሔር ጸጋ ባዶነት ነው። ይህ እውነት የሚሆነው ለጳውሎስ፣ ለጴጥሮስና ለዮ ሐንስ ብቻ ሳይሆን ለእኛ ለተራዎቹም ሰዎች ነው። ከእግዚአብሔር ጸጋ ከተለየን ከአሕዛብና ኃጢአታቸው ካልተወገደላቸው ሰዎች ያልተለየን ነን። ጸጋ ያገኘነው እኛ ስለተለወጥን ሳይሆን ከርስቶስ በእኛ ምትክ ስለ ሆነ ነው። በመዝሙር መጽሐፋችን ያለው ቃል ምንኛ እውነተኛ ነው፣ «ልቤ ከፍ ከፍ ሲል ለመውደቅ ምንኛ ቀርቢአለሁ» እናንተና እኔ አሁ ንም ቢሆን ያው እንደሆንን እስቲ በአእምሯችን ለዘለዓለም እንጠብቀው ፈጽሞ አልተለወጥንም።

2ኛ የሚታመነው የትኛው ነው፣ የእግዚአብሔር ቃል ወይስ የእኛ ልምምድ? በልምምዶቻችን ማመኑና መተማመኑ ምንኛ ቀላል ነው። እንደእኛ ደካማ የተሸነፋና ቁጠኛ የሆኑ ሰዎች ድል ሊያገኙ አይችሉም ብለን እናስባለን። የዚህ ምክንያቱ ልምምዳችንን ስለምንመለከት የእግ ዚአብሔር ቃልም ውሸት እንደሆነ ስለምናስብ ነው። ነገር ግን እስቲ ልጠይቃችሁ፣ የሚታመነው የትኛው ነው የእግዚአብሔር ቃል ወይስ የእናንተ ልምምድ?

በቺፎ አንዲት እህት ልታየኝ መጣች። ራሷን እንደሰጠችና ከርስ ቶስም የእርሷ ድል እንደሆነ ማመኗን በእርግጠኝነት ትናገራለች፣ ነገር ግን ድሏ የማይጸና ለአንድ ሣምንት ብቻም የቆየ ነበር። ከአንድ ሣምንት በኋላ ሁለቱ ልጆቿ ተጣሉ። እሷም ልትታገሥ አልቻለችም። ባለፉት ሶስት ቀናት ፈጽሞ ድል እንዳልነበራት ነገረችኝ፣ እኔም ክርስቶስ ተለ ውጦ እንደሆነ ጠየቅኋት፣ አሁንም አልተለወጠም ብላ መለሰች። የእግ ዚአብሔር ቃልም ሆነ ከርስቶስ ሳይለወጡ እንዴት ድል የለኝም ማለት ቻለች? መልሷ ከዚህ በላይ እንደማትችል ነበር።

በዚህ ጊዜ አንድ ምሳሌ ተጠቀምኩ፤ እንበል ልጅሽ መንገድ ላይ ከአንድ ሰው ጋር ተገናኘ። ይህም ሰው እንዲህ አለው፤ «እንተ ወጣት እናትህ አንተን ከመድኃኒት ቤት በሃያ ሳንቲም ገዛችህ እንጂ አል ወለደችህም» እናም ልጅሽ ሮጦ ወደ ቤት መጣና ጠየቀሽ እንበል፤ «እናቴ ከአንቺ ተወልጃለሁ ወይስ ከመድኃኒት ቤት በሃያ ሳንቲም ገዛሽኝ? ይህን የጠየቅኹሽ አንድ እንግዳ ሰው በመንገድ ላይ አግኝቶኝ የተገዛህ ልጅ ነህ ብሎኝ ነው።»አንቺም ለልጅሽ እንዲህ ትይዋለሽ፤ «ልጄ አንተን የወለድኩህ እኔ ነኝ፤ ሰውዬው ያለህን አትመን።»

ልጅሽም ከአንቺ ይለይና እንደገና ሌላ ሰው ተገናኘ። ይህም ሰው ተመሣሣይ ነገር ተናገረው። በተጨማሪም በሽያጩ ጊዜ የኅይን ምስክር እንደነበረ ነገረው። ልጅሽም ስለዚህ ነገር ሊጠይቅሽ ወደ ቤት ተመለሰ። አንቺም ለልጅሽ «እስካሁን ቃሌን አላመንክም ማለት ነው? አሁንም እንደገና ልጅሽ ከቤት ወጣ። ያንኑ ሰው ተገናኘው፤ ሰውዬውም ልጅሽን እናትህን ጠይቀሃታል ወይ ብሎ ይጠይቀዋል፤ በተጨማሪም በመድኅኒት ቤት በተካሄደው ሽያጭ ቆን በሥፍራው እርሱ ብቻ ሣይሆን ሌሎች ወደ ሃያ የሚጠጉ ምስክር መሆን የሚችሉ ሰዎች እንደነበሩ ይነግረዋል። በመቀጠልም እንዲህ ብዬም ጠየቅኋት «በመጨረሻ ልጅሽ ግንን ያምናል? ምስክር የማያስፈልገውን የእናቱን ቃል ወይስ ብዙ ሐሰተኛ ማስረጃዎች ያሉትን የሰው ቃል? እንደገና ተመልሶ ወልደሽኛል ወይስ ገዝተሽኝ ነው ብሎ ቢጠይቅ አንተ ትንሽ ልጅ በእርግጥ ጅል ነህ ትይዋለሽ።

በተመሣሣይ ሁኔታ እህቴ ዛሬ እግዚአብሔር ሞኝ ልጅ ነሽ ይልሻል። ልጁን ለአንቺ የቅድስና ሕይወት መስዋዕት አድርጎታልና ተፈፀ መም ብሏል፤ በተጨማሪም በቃሉ ደግሞ ደጋግሞ ተናግሮታል፤ ነገር ግን አንቺ በተጠራጣሪነት እያደግሽ ሔድሽ እንዲህም ትያለሽ፤ «አንድ ችግር አለ፤ ላለመሽነፈ ማስረጃ ስላለኝ ነው። ምንም እንኳ እግዚአ ብሔር ልጁ ቅድስናዩ እንደሆነ ቢናገርም እኔ ግን ቅድስና እንደሌለኝ አረጋግጫለሁ» ትያለሽ።

እስቲ ልጠይቅሽ በአንቺና በምሳሌ ውስጥ ባነሳሁት ልጅ መካከል ያለው ልዩነት ምንድነው? አንቺ ብዙ ሐሰተኛ ምስክሮች ባሉት

በሰይጣን ውሸት አምነሻል እናም የእግዚአብሔርን ቃል አታውቂም ። አንድ ሰው በእርግጥ ሊያታልለው ወደ ልጅሽ ቢመጣ በእርግጥ ነው የምናገርሽ፣ ልጅሽ የሚመልሰው መልስ በጣም የሚታመነው በእናቱ ቃል እንደሆነና ሰውዬው ውሸታም እንደሆነ ነበር። ስለዚህ ልጅሽ ጠላቱን ሲያሳፍር አንቺን እናቱን ግን ያከብራል። እናም እነግርሻለሁ ሰይጣን ወዳንቺ ሲመጣና ትዝታዬ ድካምና ተሸናፊነት እንዲሰማሽ ሲያደርግ ግለት ያለብሽ እኔ ባለ ድል ነኝ፣ ክርስቶስ ድሌ ነው የሚለውን ቃል ነው። በውስጥሽ አለመረጋጋትን ለመፍጠር ቢመጣ አሁንም « እኔ ባለ ድል ነኝ፣ ክርስቶስ የኔ ድል ነው» ግለት አለብሽ። ይህን በማድረግ ሰይጣን የሚያደርገውና የሚለው ሁሉ ውሸት መሆኑን ታውጃለሽ፣ ምክንያቱም እውነት የሆነው የእግዚአብሔር ቃል ብቻ ነው፣ ይህ እምነት ነው። እንዲህ ያለው የተፈተነ እምነትም የእግዚአብሔርን ስም ያስከብራል።

እግዚአብሔር እንዳለሽ በአፍሽ ብትናገሪ ነገር ግን ቢተፈተንሽ ጊዜ ወደ ቤት እያለቀስሽ ከሔድሽ እምነትሽ ወዴት አለ፣ እንዲህ ያለ እምነት ጊዜያዊ ነው ጥሩ እምነት ግን በፈተና ውስጥም በተሟላ ሁኔታ ያልፋል። ፈተና ባጋጠመሽ ቅጽበት ድል የለኝም ብለሽ ካልሽ አልቆልሻል ማለት ነው።

ፈተና ከፊትሽ በተጋረጠ ጊዜ የእግዚአብሔር ቃል የሚታመን ድጋፍ መሆኑን ብታውጂ በድል ትቆሚያለሽ። እግዚአብሔር የሚለው ሁሉ እውነት ነው፣ ቃሉም በሰማያት ጸንቶ ይኖራል። አሁን አንቺ የማንን ቃል ታምኛለሽ።

እምነት ባለበት ተራራው ይወገዳል

ተመሣሣይ ችግር ላለባት ሌላ እህት እንዲህ አልኋት ለፈተና የሚሸነፍ እምነት ሳይሆን «ተራራውን የሚያስወግድ እምነት ሊኖረን ይገባል።»/ማቴ 17:21: ማር 11:23: 1ኛ ቆሮ 13:2/ ተራራውን የሚያስወግድ እምነት ባለበት ችግር ሁሉ ተወግዶ ይሔዳል። እምነትና ተራራ አብረው አይኖሩም። የምናምነው በእንግዳው ቃል ነው ወይስ

በእግዚአብሔር ቃል፣ በፈተና የሚወድቅ እምነት ጠንካራ እምነት አይደለም።

አንድ ወንድም ድልን እንዳገኘ ያምናል፣ ነገር ግን ድል አይቶ አያውቅም። ሰይጣን ግን ተታለሃል ድል የሚባል ነገር የለም እያለ በሃሳብ ይዋጋዋል፣ ተታልያለሁ ካላችሁ አለቀላችሁ። ምክንያቱም እግዚአብሔር የሚያደርግላችሁ እንደ እምነታችሁ ነውና።

በአንድ ወቅት እንዴት ታምሜ እንደነበር አስታውሳለሁ። አንድ ወንድም ሙቀቴንና የልቤን ምት ለካ። ሙቀቴ የጤነኛ ሰው አልነበረም የልቤም ምት ፈጣን ነበር። ለብዙ ምሽቶች ምንም እንቅልፍ የለኝም ነበር። ወደ ሞት ደጃፍ ተቃርቤ ነበር። በአንድ ምሽት ሰጸልይ ነበር፣ በሚቀጥለው ቀን ጠዋትም የኔታ ቃል መጣልኝ፣ ጸሎቴን ሰማ፣ ሮሜ 8:11ን ሰጠኝ። «ነገር ግን ኢየሱስን ከሙታን ያስነሣው የእርሱ መንፈስ በእናንተ ዘንድ ቢኖር ኢየሱስ ክርስቶስን ከሙታን ያስነሣው እርሱ በእናንተ በሚኖረው በመንፈሱ ለሚሞተው ሰውነታችሁ ደግሞ ሕይወትን ይሰጠዋል።» በዚያን ምሽት በሰላም እተኛለሁ ብዬ አሰብኩ፣ ነገር ግን በዚያን ምሽት ብሶብኝ አደርኩ።

በሚቀጥለው ቀን ያው ወንድም የሰውነቴን ሙቀትና የልቤን ምት ሊለካ መጣ። ትኩሳቴ በጣም ጨምሯል፣ ልቤም በፍጥነት ይመታል። ሰይጣን በጣም ትጉህ ነበር። በፍጥነት የተሠጠኝ ቃል ኪዳን ምን እንደነበር ያሳየኛል፣ እግዚአብሔር እንደምድንና በእምነት እንደምነሳ ቢናገረኝም የሰይጣን የፈዝ ቃል ጥርጥር ዘራብኝ ነገር ግን በዚያን ቅጽበት እግዚአብሔር ከሁለት የበለጡ ቃሎችን ሰጠኝ፣ አንደኛው ዮናስ 2:9 «ከንቱነትንና ሐሰትን የሚጠብቁ ምህረታቸውን ትተዋል» ይህን ቃል የተናገረው ዮናስ በአሳ ሆድ ውስጥ እያለ ነበር። ሌላው ጥቅስ ዮሐ 17:17 «ቃልህ እውነት ነው...» እግዚአብሔር ቃሉ እውነት እንደሆነ ተናግሯል። ሌሎች ቃሎች ሁሉ ውሸት ናቸው።

የእግዚአብሔር ቃል እውነት ስለሆነ ኃይለኛ ትኩሣትና የልብ ምት ቢኖርብኝም እግዚአብሔር በቅዱስ ቃሉ በኩል ተናግሮኛልና ፈውሴን አጠባበቅ ነበር። ስለዚህ በሮሜ 8፡11 ያለው ቃል አሁንም እውነት ስለሆነ ምንም እንኳን የሕመም ምልክቶች ቢኖሩብኝም እግዚአብሔርን

ስለሰጠኝ ቃልና ስለ ፈዋሽነቱ አመሰገንኩ። ከሰዓት በኋላ ትኩሣቴ ቀነሰ የልብ ምቴም ቀነሰ በዚያን ምሽት መተኛት ቻልኩኝ። ይህ የእምነት ፈተናና የተራራው መወገድ ነው።

ጽኑ የሆነ እምነት የሚደገፈው በእግዚአብሔር ቃል ብቻ ነው

ጽኑ እምነት ምንድነው? በእግዚአብሔር ቃል ብቻ የሚተማመን በራስ ልምምድ ስሜትና በአካባቢ ሁኔታ የማይደገፍ ነው። ልምም ዳችንና አካባቢያችን ከእግዚአብሔር ቃል ጋር ከታረቁ ጌታን እናከ ብራለን፣ እናመሰግናለን። ከእግዚአብሔር ቃል ጋር ካልታረቁ ግን የእግ ዚአብሔር ቃል ብቻውን እውነት ሆኖ ይቆማል፣ ከእግዚአብሔር ቃል የሚቃረን ነገር ሁሉ ውሸት ነው። ሰይጣን እንዲህ እያለ በሐሳብ ሊዋጋን ይችላል። «እንዴት ድል አለኝ ማለት ትችላለህ?» አንተ ከዚህ በፊት ብልሹና ደካማ እንደነበርክ አሁንም ሆነህ ሳለህ ታዲያ ድል ወዴት አለ? ይሁን እንጂ ሰይጣን ወደ እናንተ የሚያሾከሹከው ሁሉ ውሸት ነው፣ የጌታ ቃል ብቻ እውነት ነው።

በቺፎ አንድ ትምህርት ተማርኩኝ፣ አንድ ቀን ከወይዘሮ ኤልሳቤጥ ፊስችባቸር ጋር ሆነን ስለ ስጦታዎች ስንጸልይ ነበር። እኔ ስለእምነት ስጦታ ስጸልይ እርሷ ደግሞ ስለ ፈውስ ስጦታ ስትጸልይ ነበር። ስጦ ታዎቹን እንደተቀበልን በማመን ለአሥራ አምስት ደቂቃዎች ያህል ብቻ ጸለይን። ምሽት ላይ ወደ ቤተክርስቲያን ስብሰባ ሔድን። እህቴ ከስ ብሰባ አዳራሹ ስር ባለው ቤት ውስጥ የምትኖር አንዲት እህት አእምሮዋ ተናውጦ ማበዷን ነገረችኝ። ከዚህ በፊት በወር አንዴ ወይም ሁለቴ የአእምሮ መረበሽ ሁኔታ ታሳይ እንደነበረና አሁን ግን ለረጅም ጊዜ አእ ምሮዋ መረበሹን ነገረችኝ። ስብሰባው በአራት ተኩል ላይ አበቃ። ወደ ቤት እንደተመለስኩ ለዚያች አእምሮዋ ለተረበሸባት ሴት ምን ማድረግ እንዳለብኝ ሳስብ ነበር። ከአንድ ወንድም ጋር ተጨዋውተን እንዳበቃን ወዲያውኑ የእግዚአብሔር ቃል መጣልኝ። «በእሳት ምንም ቢፈተን ከሚጠፋው ወርቅ ይልቅ አብልጦ የሚከብር የተፈተነ እምነታችሁ....

1ኛ ጴጥ 1:7 ለራሴ እንዲህ አልኩኝ «እምነቴ እንግዲህ አሁን ይፈተናል።»

በሚቀጥለው ቀን እህቴ ፊሰችባቸርን ለመፈለግ ሔድኩኝ። ነገሩን ብቻዬን ላደርገው እችል ነበር። ነገር ግን ትላንትና እርሷ የፈውስ ስጦታን ስለተቀበለች እኔ ደግሞ የእምነት ስጦታን ስለተቀበልኩ ሁለቱን በአንድ ላይ አድርገን መጠቀም ነበረብን። እህቴ ፈሰችባቸር አብረን እንድንሔድ እንደጋበዝኳት ስትሰማ ለመሔድ አመነታች። ስለዚህ ጉዳይ መጸለይ አለብኝ አለች። ከዳለየች በኋላ ከእኔ ጋር ለመሔድ ወሰነች። ስንደርስ በሽተኛዋ ተኝታ ነበር። ስለዚህ ሐኪሙ ዶርሺ፣ እስከምትነሣ እንድንጠብቅ ነገረን። በተጨማሪም በሰብዓዊ አስተሳሰብ ምንም ተስፋ እንደሌላት ነገረን። እህት ፈሰቺባቸር ደግሞ በአምስት ተኩል የመርከብ ጉዞ አለባት። ጥቂት ደቂቃዎች እስኪቀሩንና ግቡ እስከምንባል ቆየን።

ከበሽተኛዋ ጋር ጥቂት ቃላት ተለዋውጦኩ። ገፅታዋ ላይ የሚነበበው መረበሽ የአእምሮ ህመሟን ያመለክት ነበር። ነገር ግን እግዚአብሔር ይክበር ይመስገን ለአንድ ወይም ለሁለት ደቂቃ ከጸለይኩ በኋላ ጌታ እምነት ሰጠኝ። በዚያ ቅጽበት እንደምትድን ተገነዘብኩ። እህት ፈሰች ባርም ለጥቂት ደቂቃዎች ከጸለየች በኋላ እሷም እምነት አገኘች። ስለዚህ እሷም ጌታን አከበረች። አብረው ያሉ ሁለት ወንድሞችና አንዲት እህትም ጸለዩ፣ ሆኖም በእርግጥ በመንፈስ ቅዱስ አሠራር ውስጥ አልነበሩም። እህት ፈሰችባር የምትሔድበት ሰዓት በመድረሱ ልንሸኛት ወጣን፣

በሽተኛዋን ልመለከት ከወደብ እንደተመለስኩ እያለቀሰችና እየሳቀች እየጮኸችም ነበር። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ራሷን ሳተች። ሁሉም የሚያደርጉት ጠፋባቸው። በዚያን ቅጽበት እምነት ሲፈተን ምን ማለት እንደሆነ ገባኝ። ዶክተር ዶርሺ እንደዶክተርነቱ መጠን ሊያደርግ የሚችለው ነገር ባለመኖሩ ወደ ደጅ ወሰደኝና በፍጥነት መጸለይ እንዳለብኝ አስተያየቱን ሰጠኝ እኔም መጸለዩ አስፈላጊ አይደለም አልኩ፣ ፈገግም እያልኩ ሰይጣን የሚችለውን እንዲሞክር ተፈታተንኩት። በሽተኛዋ አብዳ ነበር። እኔም ያበድኩ እመስል ነበር። እርሷ ለሶስት ሰዓት ተኩል ያህል ስትጮኽ ነበር። እኔም ደግሞ ለሶስት ሰዓት ተኩል ያህል ፈገግ

ስል ነበር። በዚያን ጊዜ በእርግጥ እምነቴ አድጎ ነበር። በአሥር ሰዓት ላይ ስብሰባ ስለነበረኝ መሔድ ነበረብኝ። ልሔድ ስል ለዶክተር ዶርሺ እንዲህ አልኩት፤ «አትፍራ ሌላም ነገር ለማድረግ አትሞክር። ሰይጣን ኃይሉን አስኪጨርስ ጠብቀው። እግዚአብሔር ያለው እርሱ ይከና ወናል፤ እግዚአብሔር እኛን አያታልለንምና።»

ምሽት ላይ ዶክተር ዶርሺ በሽተኛዋ እየተሻላት መሆኑን ነገረኝ። በሚቀጥለውም ጠዋት በፍጹም ጤናማ እየሆነች መምጣቷን ነገረኝ፤ ነገር ግን ደግማ እንደምትጮኽና እንደምትንፈራገጥ ይገባኝ ነበር። ምክን ያቱም የሌሎች ጥቂት ወንድሞችና እህቶች እምነት መፈተን ነበረበት።

ከሰዓት በኋላ በእርግጥም ስትጮኽና ስትንፈራገጥ ነበር። ዶክተር ዶርሺ ወደ እኔ መጣና ምን መደረግ እንዳለበት ጠየቀኝ። ለመጸለይ ተንበረከክኹኝ፤ ነገር ግን አንድም ቃል አልመጣልኝም ነበር። እምነቴም የሚነሣሣ አይመስልም ነበር። በዚያን ቅጽበት ሰይጣን እየተታ ነበር፤ እያፈዘም ጠላት እንዲህ ይለኝ ነበር፤ «ለምን እንደገና አትሥቅም? ትናንት ፈገግ ስትል ነበር፤ ዛሬስ ለምን ፈገግ አትልም?» እምነቴን ያጣሁ ይመስል ነበር። ነገር ግን እግዚአብሔር ይከበር ይመስገን በውስጤ እንዲህ የሚል ድምጽ ነበር «ስሜትህ ከትናንትና ዛሬ ሊለወጥ ይችላል፤ ትናንት ፈገግ ማለት ችለህ ነበር፤ ዛሬ ደግሞ ቅዝቃዜ ይሰማሃል። ነገር ግን እኔ ጌታ አልተለወጥኩም» የሚል ነበር። ለራሴም እንዲህ አልኩ፤ «በእርግጥ ጌታ አልተለወጠም።» ጌታንም በጣም አከበርኩት። «ጌታ ሆይ አንተ አልተለወጥክም» ትናንትና በእግዚአብሔር ቃል አመንኩኝ ይሁን እንጂ በዚያን ቀን የነበረኝ ፈገግታ እግዚአብሔርን ታማኝ ሊያደርገው አይችልም ነበር፤ ዛሬ ደግሞ ቀዝቃዛ ስሜት አለኝ፤ ነገር ግን ይህም ቢሆን የእግዚአብሔርን ታማኝነት ሊቀንሰው አይችልም። ስለዚህ እግዚአብሔርን አከበርኩት። ከዚያ ወዲያም አልጸለይኩም።

ምሽት ላይ ዶክተር ዶርሺ እንደሕክምናው ምርመራ ከሆነ በሽተኛዋ ፍጹም ጤናማ ልትባል እንደሚቻል ነገረኝ። በሚቀጥለው ቀን የፊቷ ገጽታ ሁሉ ጤነኛ እየሆነ ሔደ፤ ሃሌሉያ የእግዚአብሔር ቃል የሚታመን ነው። ይህ የእምነት ፈተና ነው።

ባመንን ቅጽበት ድል እንድናገኝ እንጠብቃለን፣ ነገር ግን እስቲ ልጠይቃችሁ፣ እግዚአብሔርን ለሶስት ሰዓታት ልታምኑት ትችላላችሁ? ለሶስት ሰዓታት ለሶስት ቀናት ለሶስት ወራት ልታምኑት ካለቻላችሁ እምነታችሁ ወዴት አለ? የተፈተነውን፣ የከበረውን፣ መሠረቱ የጸናውን የማዕዘን ድንጋይ የሚያ ምን አያፍርም። /ኢሳ 28:16/

አንድ ምሽት ላይ ጌታ ደቀ መዛሙርቱን የገሊላን ባሕር ተሻግረው እንዲሔዱ አዘዛቸው፣ ድንገት ግን ታላቅ ነፋስ ተነሳ። ማዕበሉ ጀልባዋን ይመታት ስለነበር በመሙላት ላይ ነበረች። ጌታ ግን በጀልባዋ የኋላ ክፍል ተኝቶ ነበር። ደቀ መዛሙርቱ ቀስቅሰው እንዲህ አሉት "መምህር ሆይ ስንጠፋ አይገድህም?» ጌታም ተነስቶ ነፋሱን ገሰጸው ነገር ግን ከዚያን በኋላ ደቀ መዛሙርቱን ጌታ ምን አላቸው? በማርቆስ ወንጌል እንደተጻፈው ኢየሱስ እንዲህ አላቸው። «እንዴትስ እምነት የላችሁም?» ማር 4-35:41 ይህ እንደሚያመለክተው ጥድፊያ የሞላባቸው ጸሎቶች ሁሉ ያለማመን ምልክቶች ናቸው። እምነት ቢኖራችሁ ጸንታችሁ ትኖራላችሁ። ጌታ ባሕሩን እንድትሻገሩ ያዘል። እርሱ ወደ ባሕሩ ስር ጠልቃችሁ እንድትሔዱ አላዘዘም። ምንም ነፋሱ በኃይል ቢነፍስ ማዕበሉ ምንም ከፍ ቢል ጀልባዋ ልትሰጥም አትችልም። ትን ሽም እምነት የሌላቸው ሰዎች እንቅፋት እንደገጠማቸው ወዲያውኑ ራሳ ቸውን ይደብቃሉ። ነገር ግን ትልቅ እምነት ፈተናውን ተቋቁሞ ይቆ ማል። የውሸት እምነት ሲፈተን ይወድቃል፣ ነገር ግን ቦሩ የሆነ እምነት በፈተና ውስጥ ሁሉ ይጸናል።

ከእምነት ጎን ቁም

በአንድ ወቅት አንድ ሰው እኔን መስደብ ጀመረ። እየታገስኩኝ በሔድኩ መጠን መሳደቡን ቀጠለ። በዚያን ጊዜ እግዚአብሔርን እንዲህ ብዬ ጠየቅኹት፣ እግዚአብሔር ሆይ እባክህ ትዕግስትና ጥንካሬ ስጠኝ፣ አለበለዚያ ከቁጥጥሬ ውጭ ሆኜ እናደዳለሁ። ይህ ነገር ዛሬም ቢደገም አልፈራም፣ እንዲያውም እንዲህ እላለሁ፣ «ሰይጣን እኔን በጣም ለማበሳጨት ያንን ሰው ትጠቀምበት ይሆናል፣ ይሁን፣ እንጂ በውስጤ ያለውን ክርስቶስ ታበሳጨው እንደሆን ተመልከት» የሚሰድበኝን ሰው

አልጠላውም፤ እንዲያውም ላፈቅረው እችላለሁ። ይህ ከሆነ ጠላት ምን ሊያደርግ ይችላል? እግዚአብሔር ይክበር ይመስገን ድሉ ክርስቶስ እንጂ እኔ አይደለሁም፤ እኔ ብሆን ናሮ ያንን ያህል አታገሥና በመጨረሻ በንዴት እቀጣጠል ነበር። ነገር ግን ክርስቶስ ከሆነ ምንም ዓይነት ፈተና ለእርሱ አይበዛበትም፤ ምንም ዓይነት መከራ ለእርሱ አስቸጋሪ አይሆንም። በእግዚአብሔር ቃልና በእምነት ቁም፤ ሰይጣን ተሸናፊ ይሆን ልሃል። እግዚአብሔር ወደ ግዶ ተሻገሩ ስላለና ቃሉ ታማኝ ስለሆነ እንሻገራለን፤ እርሱ ለዘለዓለም ታማኝ ነውና።

አስቲ ይህን ጥያቄ በማጠቃለያዬ ላይ ላንሳባችሁ፤ በአንድ ወይም በሁለት ልማድ የሆኑባችሁ ኃጢአቶች ምክንያት ትፈራላችሁ? እንደዚያ ዓይነት ችግር ሊኖርባችሁ እንደሚችል እገምታለሁ። ሌላ ተጨማሪ ጥያቄ ልጠይቃችሁ፤ በውስጣችሁ ያለው ክርስቶስ እንድትፈተኑ ሲፈቅድ በእርግጥ ፈተናውን እየተቀበለ ያለው ማነው? ይህን ዕድል ፍቀዱልኝ፤ በመንገዳችሁ ላይ የእምነት ፈተና በመጣባችሁ ቁጥር መገንዘብ ያለባችሁ ነገር በመፈተን ላይ ያላችሁት እናንተ ሳትሆኑ ጌታ ነው። እምነታችሁ ፈተናውን ማለፉ በተረጋገጠ ቁጥር ፈተናውን ማለፉ የሚረጋገጥለት የእግዚአብሔር ልጅ ነው። የተፈተናችሁት እናንተ ሳትሆኑ የእግዚአብሔር ታሪኝነት ነው። በእናንተ ላይ የሚመጣው ፈተና ሁሉ ክርስቶስ ምን ማድረግ እንደሚችል ለማረጋገጥ ነው። በእግዚአብሔርና በእግዚአብሔር ቃል አንጻር በመቆም በአካባቢ ሁኔታና በስሜት ተጻራሪ በመቆም እምነት አላችሁ። ይህም ደግሞ በእውነት ድል ተብሎ ሊጠራ ይችላል። ሰይጣን አንተ አሁንም ንጹሕ አይደለህም ሊል ይችላል፤ እናንተ ግን ክርስቶስ ቅድስ ነው ልትሉት ትችላላችሁ። ሰይጣን አሁንም አንተ ኩራተኛ ነህ ሊል ይችላል፤ እናንተ ግን ክርስቶስ ትሕትናዬ ነው ልትሉት ትችላላችሁ። ሰይጣን አሁንም ቢሆን አንተ ተሸናፊ ነህ ሊል ይችላል፤ እናንተ ግን ክርስቶስ ድሌ ነው ልትሉት ትችላላችሁ። ጠላት ምንም ነገር ቢላችሁ ሁልጊዜ መልሳችሁ ክርስቶስ ታማኝ የእግዚአብሔርም ቃል የሚታመን ነው፤ ይህ እምነት ነው፤ ይህም እምነት የእግዚአብሔርን ቃል እውነተኝነት ይመሰክራል። ሃሌሉያ ክርስቶስ

አሸንፏል፤ ታማኝ ነው፤ እርሱ ቃሉም ለዘለዓለም የማይለወጥ ሆኖ ይኖራል።

አስታውሱ! የእምነት ፈተና ረጅም አይሆንም። በመጀመሪያ የድ ልን ጎዳና ባለፋችሁ ጊዜ በተለየ ሁኔታ ትፈተናላችሁ፤ አንዴ ግን እም ነታችሁ ከተፈተነ በኋላ ሌሎች ሰዎችን የምትረዱና የምትጠቅሙ ትሆ ናላችሁ። በዚህም የእግዚአብሔር ልብ ደረካል፤ ስሙም ይከብራል፤ የሰይጣን አፍም ይዘጋል፤ እርሱም በእናንተ ላይ ምንም ሊያደርግ አይችልም። እግዚአብሔር ይክበር፤ የእግዚአብሔር ቃል ታማኝ ነው። እግዚአብሔርን አመስግኑት። እናንተ በእግዚአብሔር ፊት ስትቆሙ በእናንተ ፊት ምንም ነገር ሊቆም አይችልም። በእምነት ስትቆሙ ሊወ ገድ የማይችል ተራራ አይኖርም፤ ምክንያቱም እምነት ተራራን ሊያስ ወግድ ያለ ነገር ነውና። በመንገዳችሁ ላይ ተራራ ቢኖር በእርግጥ መወገድ አለበት።

ምዕራፍ 8

ማደግ

«በእውነትህ ቀድሳቸው፤ ቃልህ እውነት ነው።» ዮሐ 17፡17

በውይይታችን ከመግፋታችን በፊት እስካሁን የተነጋገርናቸውን እንከልስ። እንደተመለከትነው የእኛ ልምድ ተከታታይነት ያለው ሽንፈት ነው፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ለእኛ ላከርስቲያኖች ያዘጋጀው ሕይወት ከልምዳችን በጣም የራቀ ነው። እግዚአብሔር ያዘጋጀልን አዘናፊ ሕይ ወት ክርስቶስ ነው። የእኛ አዘናፊነት የትግል፣ የጸሎትና የመሳሰሉት መን ገዶቻችን ሁሉ ውጤታማ አይደሉም። በተጨማሪም አምስት የድል ሕይ ወት ባህሪያት ተመልክተናል። ወደዚህ የድል ሕይወት ለመግባት መንገዱ በጣም ቀላል ነው። ይህም ራስን መስጠትና ማመን ነው። እግዚአብሔር የእርሱ ጸጋ ለእኛ በቂ እንደሆነ ተናግሯል፡ ስለሆነም በቂ ነው። እግዚአብሔር ክርስቶስ ሕይወታችን እንደሆነ አውጇልና እርሱ ቅድስናችን ነው። በተጨማሪም እምነት እግዚአብሔር የሠራውን ነገር ለግረጋገጥ እንደሚረዳን ተመልክተናል። ይሁን እንጂ እንደዚህ ያለ እምነት በፈተና ውስጥ ግለፍ አለበት።

አሁን ደግሞ ስለግደግ ከድል ጋር በተገናኘ መልኩ እንመለከ ታለን። በእርግጥ እንዴት እናድጋለን? ምናልባት ከላይ ያሉትን መልእ ክቶች ከተቀበልን በኋላ በድል ጎዳና ካለፍን ሕይወታችን ግደግ ካለበት የመጨረሻው ደረጃ ላይ ደርሷል ብለን እንደመድም ይሆናል። ይህ የተ ሳሳተ አስተሳሰብ ነው። በእርግጥ ድል ውስጥ ከገባን በየዕለቱ ምን ግድ ረግ እንዳለብን መነጋገር አለብን።

1. የሚፈታተነንን ኃጢአት ማሸነፍ

ብዙ ክርስቲያኖች ክርስቶስ ድላቸው እንደሆነ አውቀው ወደ ድል የሚመራቸውን መንገድ ከጀመሩ በኋላ እንዴት እንደሚጠብቁት

አያውቁም፣ ስለሆነም እንደገና ይወድቃሉ። በመጀመሪያ ደረጃ አንድ ክርስቲያን ድልን ካገኘ በኋላ እግዚአብሔር ሁልጊዜ ከሚፈታተነው ኃጢአት እንዲያወጣው መጠበቅና ሲያወጣውም ማየት አለበት። /ዕብ 12፡1 ተመልከት/

የድልን መንገድ ጀምሮ ኃጢአትን መለማመድን የቀጠለ ግንም የለም። ጌታ እንዴት ነፃ አውጥቶሃል፣ እርሱ አሸናፊ ሕይወታችሁ ነው። ስለዚህ እንዲህ ትጸልዩ ይሆናል፣ «እግዚአብሔር ሆይ አንተን አመሰ ግንሃለሁ አከብርሃለሁ የክርስቶስ ድል ድሌ ነው የክርስቶስ ቅድስናም የእኔ ቅድስና ነውና።» በውስጣችሁ የሚኖረው ክርስቶስ ስለሆነ የቁ ጡነት ባሕሪይ ሊኖራችሁ ቁጡነታችሁ ተወግዷል። ባለማመን ወይም በወረኝነት ወይም በፊት ከጠቀሰናቸው ስምንት ኃጢአቶች በአንዱ ብትቸገሩ እግዚአብሔር እንዲያስወግድላችሁ ጠይቁ። ወደ ድል በገባ ችሁ ቅጽበት ለጌታ እንዲህ ማለት አለባችሁ:- «ጌታ ሆይ ይህን የተለየ ኃጢአት እንደምታሸንፍ እጠብቅብሃለሁ።»

በእርግጥ የተለየ ትኩረት ሊያገኙ የሚገባቸው ኃጢአቶች አሉ። ለምሳሌ በአንድ ሰው ላይ ኃጢአትን የሠራችሁ ቢሆን ወደ እርሱ ሔዳ ችሁ ይቅርታ መጠየቅ አለባችሁ። በፊት ይቅር በለኝ የማለቱ ድፍረት አልነበራችሁም። አሁን ግን የማለቱ ድፍረት አላችሁ ወይም ቀድሞ በአንድ ነገር ታስራችሁ ይሆን ይሆናል። አሁን ግን ክርስቶስ በውስጣ ችሁ ስላለ ነፃ መውጣት አለባችሁ። ማንኛውም ሰው አሸናፊ ሕይወትን ባገኘ ቅጽበት ከሚለማመደውና ከሚፈታተነው ኃጢአት እግዚአብሔር ነፃ እንዲያደርገው መጠበቅ አለበት።

አሸናፊን ሕይወት ከግማሽ ታችሁ በፊት የመዋጋቱ ብታት አልነበ ራችሁም። አሁን ግን ያንን ሕይወት በመያዛችሁ የማሸነፍ ብቃት አላ ችሁ። አሁን ለማሸነፍ እምነት አላችሁ።

አንዳንድ ሚሲዮናውያን እንዲህ እያሉ ይጠይቁኝ ነበር:- አንድ ሰው አንዴ በድል ውስጥ ከገባ ምንም ኮርነት አይኖርበትም ማለት ነው? የእኔ መልስ እንዲህ ነበር:- ለድል ትዋጋላችሁ ወይስ ከድል በኋላ ተዋ ጋችሁ? ለድል ከተዋጋችሁ ፈጽሞ አይሳካላችሁም። ከድል በኋላ ከተዋ ጋችሁ ግን ትክክለኛ መንገድ ላይ ናችሁ።

ብዙዎች ሁልጊዜ ለድል በከፍተኛ ጥረት ይጋደላሉ ነገር ግን በአብ ዛኛው መጨረሻቸው ሽንፈት ነው። ምክንያቱም ድል በሰዎች ጥረት አይ ገኝም። ድል ሙሉ በሙሉ በክርስቶስ ላይ የተመሠረተና ሙሉ በሙሉ ከእግዚአብሔር የሚሰጥ ነው። ጌታ ቅድስናችሁ ትክክለኛነታችሁና ድላ ችሁ እንደሆነ አምናችኋል። በውጤቱም እነዚህ ኃጢአቶች ሁሉ መወ ገድ አለባቸው። «የሰማዩ አባቴ ያልተከለው ተክል ሁሉ ይነቀላል።» ማቴ 15:13

በዚህ ጉዳይ ላይ ከአንድ ወንድም ጋር ስንነጋገር አንድ ምሳሌ ተጠ ቀምኩ:- እንበልና አንተ አንድ መሬት ገዛህ። ሻጩ የመሬቱን ርዝመትና ወርድ የሚያመለክተውን ውል ሰጠህ። ባለንብረትነትህን ልታረጋግጥ ወደ መሬቱ ስትሔድ ያልታወቁ ሰዎች በመሬቱ ላይ የመኖርያ ቤታ ቸውን ሲሰሩ ታገኛቸዋልህ፣ እንግዲህ ምን ታደርጋለህ? በውሉ ላይ በተ ጻፈው መሠረት እነዚህን ያልታወቁ ሰዎች ታስነሳለህ። ከኃጢአት ጋር ያለን ውጊያችንም እንደዚሁ ነው። በራሳችን ኃይል አንዋጋም እግዚ አብሔር በሰጠን ሥልጣን እንዋጋለን። እውነት ነው መጽሐፍ ቅዱስ መዋጋት እንዳለብን ይነግረናል። ነገር ግን የምንዋጋው በእምነት ነው ይላል። መጽሐፍ ቅዱስ ጠላትን ማሸነፍ አለብን ሲል በእምነት እናሸን ፋለን ማለቱ ነው። ጠላትን የምንቋቋመው በእምነት ጋሻ ነው። /ኤፌ 6:6/

እስቲ ልጠይቃችሁ ቁጠኝነታችሁ በክርስቶስ ሕይወት ውስጥ አለን? አለማመናችሁ፣ ወሬኛነታችሁ ወይም ማንኛውም የሚፈታተናችሁ ኃጢ አት በክርስቶስ ውስጥ አለን? እኔና እናንተ እንደምናውቀው ይህ ሁሉ በእርሱ ውስጥ የለም። እነዚህ የክርስቶስ ካልሆኑ እንዲወገዱ ልታዛቸው ትችላለህ። እስከ ድል ድረስ ልትዋጓቸው ካሰባችሁ ያለጥርጥር ትወድቃ ላችሁ። ነገር ግን የምትታወሙትና የምትዋጉት ድልን ስለያዛችሁ ከሆነ ሁልጊዜ ድል ትነሣላችሁ። ስለሆነም ዋናው ጥያቄ ይህ ነው:- ድልን ለማግኘት ትዋጋላችሁ ወይስ ድልን ስላገኛችሁ ትዋጋላችሁ? ድልን ስላገኛችሁ የምትዋጉ ከሆነ እንዲህ ትጸልያላችሁ። «እግዚአብሔር ሆይ አንተን አመሰግንሃለሁ፣ አከብርሃለሁ ክርስቶስ አንድ ጊዜ አሸንፎል ናል፣» እርሱ ስላሸነፈ እነዚህ ኃጢአቶች ሁሉ ይወገዳሉ። ማንኛውም

ክርስቲያን አንድ ጊዜ በድል ጎዳና ካለፈ ክርስቶስ ሕይወቱ ስለሆነ የተለየ ኃጢአቱ እንዲወገድ ማመጅ አለበት። የሚታገላችሁ ኃጢአት በትንሽ የእምነት ግፊት ይወገዳል፤ ይህ ድል ይባላል።

2. ድክመታችንን ተቀብለን ክርስቶስ ሁሉ በሁሉ እንደሆነ ማመን

በየቀኑ ያለው ሕይወታችሁ መጀመሪያ የድልን ጎዳና እንዳለፋችሁ ከክፉራችሁ ሕይወት መመላለስ አለበት። ጠዋት ጠዋት ስትነሱ እንዲህ ትጸልያላችሁ፤ «እግዚአብሔር ሆይ እኔ ምንም የማልችል ልጅህ ነኝ። ራሴን መለወጥም አልችልም። በዚህ ቀን ውስጥም ሁለ ፣ተናዬን አንተ እንድትወርስ አምናለሁ፤ አከብርሃለሁ፤ አመሰግንሃለሁ። የሚደረግልኝ ሁሉ በልጅህ በኩል በተገለጸው ጸጋ ነው።» አሁንም ሌሎች ልትሰ ጪቸው የሚገቡ ጥቂት ነገሮች አሉ። እነዚህን ደግሞ ከዚህ በታች እናያለን።

ሁለት ዓይነት ፈተናዎችና እነርሱን የመወጫ መንገዶች

ከዚህ በፊት በብስክሌት ሲጋልብ ተመቶ ስለወደቀው ወንድም የተነ ጋገርነውን ታሪክ እስቲ እናስታውስ። በንዴት ውስጥ ሆኖ በሚጋልብበት ሰዓት የማሰቢያ ጊዜ አግኝቶ ቢሆን ናሮ ንዴቱን መቆጣጠር ይችል ነበር። ነገር ግን የደረሰበት ነገር ለማሰቢያ ጊዜ አልሰጠውም። በየቀኑ የሚያጋጥሙን ፈተናዎች ሁለት ዓይነት ናቸው አንደኛው ዓይነት ፈተና የሚመጣብን ድንገት ሲሆን ለማሰቢያም ጊዜ አይሰጠንም። ሌላኛው ዓይነት ፈተና የሚመጣብን ቀስ ብሎ ሲሆን እያደገም ይሔዳል። ጊዜ የማይሰጠንን ፈተና ከመወጣት ጊዜ የሚሰጠንን ፈተና መወጣት እንደ ሚቀል እንስማማለን። ይህን በተመለከተ አንድ ጊዜ የድልን ጎዳና ካለ ፍን እነዚህን ሁለት ነገሮች በሚመለከት ሁልጊዜ ጠዋት መጸለይ ይገባ ናል፤ አለበለዚያ ልንወድቅ እንችላለን።

በመጀመሪያ ለጌታ እንዲህ ማለት አለብን:- «ጌታ ሆይ ለማሰቢያ ጊዜ በማይሰጡኝ ፈተናዎች በምፈተንበት ጊዜ እባክህን ኃጢአት እንዳ ልሠራ አድነኝ።» ጌታም ከእንደዚህ ዓይነት ድንገተኛ ፈተናዎች አንድን ወጣ ይረዳናል። እንደዚህ ዓይነት ጸሎት ከፍተኛ ዋጋ ያለው ነው። ብዙ ነፍሳትንም አድኗል።

ሮሜ ምዕራፍ አምስትን በሙሉ ለመመልከት ጊዜ አይኖረንም። በዚህ ቦታ በክፍሉ ላይ ጥቂት አስተያየቴን እሰጣለሁ። ሮሜ 5:12–19 ከክርስቶስ ጋር ያለን ሕብረት ከአዳም ጋር ካለን ሕብረት ጋር ተመሳሳይ እንደሆነ ያስተምረናል።

ቀድሞ ኃጢአት ሠራን ምክንያቱም ከአዳም ጋር አንድነት ስላለን ነው፤ አሁን ግን ጽድቅን እንለማመዳለን ምክንያቱም ከክርስቶስ ጋር በሕብረት ተገናኝተናልና። እንደምናውቀው በትንሽ ጸብ የብዙዎች ቁጣ ይነዳል። ከአዳም ጋር ባለን አንድነት ምክንያት ትዕግሥታችንን የማጣቱ ነገር በአብዛኛው ተፈጥሮዓዊ ነው። ከአዳም ጋር ባለን ሕብረት በበኩላ ችን ምንም ጥረት ወይም ድካም ሳናደርግ ኃጢአትን ለንድንሠራ ያደርገ ናል። ይህ እግዚአብሔር በክርስቶስ ቃል ከገባልን ሕይወት ጋር ተመሳ ሳይነት አለው። ለጌታ እንዲህ ማለት አለባችሁ:- «በፊት ከአዳም ጋር ሕብረት ስለነበረኝ ምንም ጥረት ሳላደርግና ብዙም ሳልጨነቅበት ኃጢ አት አደርግ ነበር። ዛሬ ደግሞ ያለ ብዙ ድካም ታጋሽ፣ ትሑት፣ ሌላም ነገር መሆን እችል ዘንድ በክርስቶስ ውስጥ አለሁ። ጌታ ሆይ እንዳስበው ጊዜ ባይኖረኝም እንኳ ከክርስቶስ ጋር ያለኝ ሕብረት ጥልቅ ስለሆነ አመሰግንሃልሁ፤ አከብርሃለሁ፤ ስለሆነም ዛሬ ወደ እኔ ፈተና ሲመጣ እንዳስብበትም ሆነ እንድቃወመው ጊዜ ባይሰጠኝም አንተ አንድ ጊዜ ከብርህን፣ ቅድስናህን፣ ድልህን በውስጤ ገልጸሃል።»

በዚህ መልኩ በእግዚአብሔር ፊት ብትቆሙ ያህን የመጀመርያውን ዓይነት ፈተና ትወጣላችሁ። ጠዋት ስትነሱ ለማሰቢያ ጊዜ ከማይሰጣችሁ ፈተና እንደሚያድናችሁ በእግዚአብሔር ታመኑ። በጠዋት ስትነሱ እና ንተ ባታውቁትም እንኳ የክርስቶስ ሕይወት በውስጣችሁ ድልን እንደሚ ያስቀምጥ እመኑት። ስለዚህ ዋናው ጥያቄ የእምነት ጉዳይ ይሆናል።

እናንተ ከመናችሁ የእግዚአብሔር እውነታዎች በሕይወታችሁ ይፈጸማሉ።

በድንገት የማይመጣውና ይልቁንም ቀስ በቀስ ሥር እየሰደደ የሚመጣባችሁን ፈተና በሚመለከት ምን ማድረግ አለባችሁ? ውስጣችሁ ሳይቆጣ በቀላሉ እርሱት። ሁለተኛ ነገር በከርስቶስ ላይ አማክሉ የሚመጣ ነው። በራሳችሁ ደካሞችና ሀሳቱናችሁን መለወጥ የማትችሉ ናችሁ። ለመቋቋምም ኃይሉ የላችሁም፤ ወደፊትም አትችሉም፤ በፊትም እንደ ማትችሉ ሁሉ አሁንም አትችሉም። ዝም ብላችሁ ራሳችሁን ቀና አድርጉና በጸሎት ጌታን ተመልከቱ፤ እርሱ እንደሚችል አስቡ ምክንያቱም እርሱ ደካማ አይደለም፤ በአናንተ ውስጥም ኃያል ነው። በዚህ አቋም ሁኑ፤ ፈተናውም ይወገድላችኋል፤ ለመታወምና ለመቋቋም ብትሞክሩ ፈተናው ሊወገድላችሁ የማይሆን ይመስላል። ነገር ግን እኔ አልችልም እግዚአብሔር ግን ይችላል ብሉና እናንተ ደካማ ጌታ ግን ኃያል መሆኑን ብታምኑ ፈተናው በፍጥት ይወገዳል።

ጻድቅ በእምነት ይኖራል

አንዳንድ ወንድሞች ወደ ኦል የሚያመራውን ጎዳና ካለፍን ኃጢአት እንሠራለን ወይ ብለው ጠይቁኝ። የእኔ መልስ ቀስ በቀስ መደዘያ ደረጃ መድረስ እንዳለብን ነው ይሁን እንጂ በኃጢአት የመውደቁ አጋጣሚ ሊኖረን ይችላል። ምክንያቱ ኑሮ ነው የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች የሚያመለክቱን? የክርስቲያን ሕይወት በእምነት እንደሆነ ይገልጽልናል። «ጻድቅ በእምነት ይኖራል።» ሮሜ 1:17

በፊታችን ሁለት መንግሥት አሉ። አንደኛው ቁሳዊ ዓለም ሲሆን ሌላው ደግሞ መንፈሳዊው ዓለም ነው። በአምስቱ ሕዋሳቶቻችን በመጀመሪያው ዓለም ውስጥ እንኖራለን በእምነታችን ግን በሁለተኛው ዓለም ውስጥ እንኖራለን። ራሳችሁን ሲሉችሁ መስፈርት ብትመለከቱት ወደፊ ውኑ የምታቱት ሌላው ዓለም ነው ሁሉ ኃጢአተኛ መሆናችሁን፣ ኩራተኛ መሆናችሁን፣ ያልዳኑ መሆናችሁን ትመለከታላችሁ። ነገር ግን ራሳችሁን በእምነት በክርስቶስ ውስጥ ስትመለከቱት ተናዳጅነታችሁና አስቸጋሪነታችሁ ሁሉ ወደተወገደ ትገነዘባላችሁ። ዛሬ ችግሩ

በየቀኑ ከሁለቱ ዓለማት መምረጡ ነው። እኛ ሰዎች ሁለንተናችን ተጠራ ጣሪዎች፣ ስሜታውያን፣ በራሳችን መወሰን የምንፈልግ ነን። ፈቃዳችን ከሁለቱ አንዱን ዓለም ለመምረጥ ነፃ ነው፣ እናም በመረጥነው በአንዱ ዓለም ውስጥ እንኖራለን። በአምስቱ ስሜቶቻችሁ ላይ ከተማመ ናችሁና በቁሳዊው ዓለም ከኖራችሁ ይህንን ዓለም በሕይወታችሁ ውስጥ ታንጸባርቃላችሁ፣ ነገር ግን በእምነት በመንፈሳዊው ዓለም ውስጥ ከሆና ችሁ መንፈሳዊውን ዓለም በሕይወታችሁ ታንጸባርቃላችሁ። በሌላ አነጋ ገር የምትመሩት በአእምሮዓችሁ፣ በስሜታችሁና በራሳችሁ ፈቃድ ከሆነ በቀጥታ በአዳም ውስጥ ትኖራላችሁ፣ ነገር ግን በእምነት ከተመራችሁ ፈጥናችሁ በክርስቶስ ትኖራላችሁ፣ በክርስቶስም ብትኖሩ በእርሱ ውስጥ ያለው ሁሉ የእናንተም ልምምድ ይሆናል።

መጽሐፍ ቅዱስ የኃጢአት ግጥሩትን ዶክትሪን አያስተምርም። ይሁን እንጂ እንደ እግዚአብሔር ሥራ፣ ደንብና ትእዛዝ ማንኛውም አማኝ ኃጢአት መሥራት የለበትም። በየቀኑ ክርስቶስን ማዛየት ይገባ ናል፣ እናም በየቀኑ ከአሸናፊዎች በላይ መሆን አለብን። ምንም ይሁን በስሜታችን በኖርን ቅጽበት እንወድቃለን። በምትኩ በየቀኑ በእምነት ስንኖር በክርስቶስ ያለውን ሁሉ በእኛም እናረጋግጣለን።

ከውድቀት በኋላ በፍጥነት በደሙ መታደስ

ሳናስበው ብንወድቅ ምን ማድረግ ይገባናል? በእግዚአብሔር ፊት ቀርበን በአንድ ጊዜ ኃጢአታችንን በክርስቶስ ውድ ደም ስር ጥለን ይሆናል። በመቀጠልም ምናልባት ወደ ሰማያት እያየን እንዲህ ብለናል:- «እግዚአብሔር ሆይ አመሰግንሐለሁ:- አከብርሃለሁ:- የአንተ ልጅ አሁንም ሕይወቴነው። ቅድስናዬም ነው፣ እናም ልጅህ የድል ሕይወቱን በውስጤ ማሳለፍ አለበት።» በጥቂት ሴኮንዶች ውስጥ መታደስ እንች ላለን። ለአምስት ደቂቃ ሆነ ለአንድ ሰዓት መቆየት አያስፈልገንም። እግ ዚአብሔር አንዴ ይቅር ብሎናል። ከኃጢአታችንም አንጽቶናል፣ ይሁን እንጂ ብዙ ጊዜ ትንሽ መሰቃየትና መቀጣት እንዳለብንና ኃጢአታችንም ከዚያ በኋላ ምናልባት ይቅር ይባል ይሆናል ብለን እናሰባለን፣ ይህ

በራሳችን ላይ ችግር መፍጠር ነው። ይህ አሁን ዘለሚት መኖር ነው፤ ደግሞም በአዳም ውስጥ መኖር ነው።

ከድል በኋላ የክብሩን ደም ግንጻት የሚጠይቁ ውድቀቶች ይኖራሉን? የሚል ጥያቄ ይነሣ ይሆናል። ይህን ጥያቄ በሚመለከት በመጀመሪያ ከድል በኋላና ከድል በፊት ባሉት ጊዜያት መካከል ያለውን ልዩነት ምን እንደሆነ መጠየቅ አለብን። ይህን ግለት እወዳለሁ፤ የኃላ ልዩነት አለ የድልን ጎዳና ከግለፋችን በፊት ሕይወታችሁ የተሸነፈ ነበር። ያኔ አልፎ አልፎ አሸናፊዎች ሆናችሁ ይሆን ይሆናል፤ ነገር ግን ሽንፈት ወጋችሁ ነበር። ነገር ግን የድልን ጎዳና ካለፋችሁ በኋላ ሕይወታችሁ ባለ ድል ሆኗል። ዛሬ በእርግጥ አንዳንዴ ትወድቁ ይሆናል፤ ይሁን እንጂ እናንተ ሁልጊዜ አሸናፊ ናችሁ። ቀድሞ ብዙ ጊዜ ሽንፈቶች ነበሩ፤ ድሎች ግን በጣም ጥቂት ናቸው። አሁን ግን ጥቂት ሽንፈቶች ቢኖሩ ብዙ ድሎች ይኖሩናል። በፊት ሽንፈት ሕግ ነበር። ሁልጊዜ ቁጡ ነበራችሁ፤ ሀሳባችሁ ሁልጊዜ ያልነፃ ነበር። አመለካከታችሁ ሁልጊዜ የከፉ ነበር፤ ተፈጥሮአችሁ ሁልጊዜ ቀናተኛ ነበረ። በአብዛኛው በእነዚህ ኃጢአቶች ታስራችሁ ነበር፤ አልፎ አልፎ ከምታገኙት ድል በስተቀር። ነገር ግን አሁን ድልን አግኝታችኋል፤ ውድቀታችሁ በተደጋጋሚ አይደለም። ዛሬ ብትወድቁም በቋሚነት የኃጢአት ቀንበር የታሠራችሁ አይደላችሁም።

ከድል በፊት ውድቀት ሲያጋጥማችሁ ትደናገሩ ነበር። ምክንያቱም ከእግዚአብሔር ሕብረትና ብርሃን ባላችሁ ሕብረት እንዴት እንደምትታደሱ አታውቁም ነበርና ነው። ለመውጣት የማትችሉት ታላቅ ተራራ እንደ መውጣት ያህል ይታያችሁ ነበር። ከድል በኋላ ግን ከውድቀታችሁ በጥቂት ደቂቃዎች ውስጥ ልትታደሱ ትችላላችሁ። ፈተናችሁ ኃጢአታችሁን ትናዘዛላችሁ፤ ወዲያው በውድ ደሙ በአንዴም ትነፃላችሁ፤ እግዚአብሔርን ማመስገንና ማክበር ትችላላችሁ ምክንያቱም ክርስ

ቶስ የራሱን ድል በሙስጣችሁ እንደገና ስለሚያስቀምጥ ነው። ይህ ነው በሁለቱ መካከል ያለው ልዩነት።

በየዕለቱ ከክርስቶስ ጋር ትክክለኛ ሕብረትን መጠበቅ

«....ምስክሩ ይህ ነው፣ ልጁ ያለው ሕይወት አለው የእግዚአብሔር ልጅ የሌለው ሕይወት የለውም።» /1ዮሐ 5:12/ ይህ አሸናፊ ሕይወት ለእኛ እንዴት ተሰጠን? ይህ የሆነልን በልጁ ነው። ከልጁ ውጭ ምንም ዓይነት አሸናፊ ሕይወት አይኖረንም። ልጁ ያለው ሁሉ ሕይወት አለው፣ ልጁ የሌለው ሁሉ ግን ሕይወት የለውም፤ እግዚአብሔር ሕይወቱን የሰጠን በቀጥታ አይደለም። ይህን አሸናፊ ሕይወት ለመቀበል የቻልነው በልጁ ነው። ስለዚህም ሕይወቱን ለማግኘት የእግዚአብሔርን ልጅ መቀበል አለብን። ከክርስቶስ ጋር ያለው ሕብረት በደከመ ጊዜ ሕይወታችንን ችግር ያጋጥመዋል። በክርስቶስና በተሰፋው ቃል ታማኝነት ላይ በተጠራጠርን ቅጽበት በሕይወታችን ውድቀት ያጋጥመናል። እግዚአብሔር ትዕግሥትን፣ ክብርን፣ ታዛዥነትን አልሰጠንም፣ ነገር ግን ይህን ሁሉ በልጁ ውስጥ ሰጥቶናል። ከእግዚአብሔር ልጅ ጋር ያለን ሕብረት ጤናማ ካልሆነ፣ ድላችንን በፍጥነት እናጣለን። ስለዚህ በየቀኑ ከክርስቶስ ጋር ያለንን ግንኙነት መጠበቅ አለብን።

በየቀኑ ለጌታ እንዲህ እንበለው:- «ጌታ ሆይ አንተ አውንም የእኔ ራስ ነህ፤ እኔም የአንተ የአካል ክፍል ነኝ:- አንተ ሕይወቴና ቅድስናዬ ነህ።» ዓይኖቻችሁን ከክርስቶስ ላይ አንስታችሁ ወደ ራሳችሁ ከተመለከታችሁ እነዚህ እውነታዎች ይጠፉባችኋል። ነገር ግን ዓይኖቻችሁ በክርስቶስ ላይ ከተጣበቁ እነዚህን እውነታዎች በሕይወታችሁ ትለማመዳላችሁ፤ እምነት ማለትም ይህ ነው። ከክርስቶስ ውጭ ቅድስና፣ ድል፣ ታጋሽነት፣ ትሕትና ሊኖራችሁ አይችልም ነበር። ነገር ግን ክርስቶስ ካላችሁ ቅድስና፣ ድል፣ ታጋሽነት ታገኛላችሁ። አንድ የቻይናዎች ምሳሌ እንዲህ ይላል:- «ለአረንጓዴው ተራራ ተጠንቀቁለት፣ እንዲህ ከሆነ ለማገዶ የሚሆን እንጨት አታጡም።» በምሳሌው አነጋገር እግዚአብሔር እንጨት አልሰጠንም፣ እርሱ አረንጓዴውን ተራራ ሰጥቶናል፣ እርሱ ክርስቶስ ነው። ይህ ተራራ እስካለ ድረስ የቅድስና፣ የታጋሽነቱ፣

የትሕትናው የሌሎቹም ስጦታዎች ይኖራሉ፤ የእኛም ይሆናሉ፤ በየቀኑ ሕይወታችንም እንለማመዳቸዋለን። ለብዙ ክርስቲያኖች ውድቀት ምክንያቱ በእምነት ከመኖር ይልቅ በስሜት ስለሚኖሩ ነው።

ሽንፈት የሚከሰተው የቀድሞው ልምዳችን የማይታመን ስለሆኖ ሳይ ሆን እምነት ሲጠፉ ነው። ክድል በኋላም መውደቅ አለብን የሚለውን አስተሳሰብ አትቀበሉ። ከድል በፊት በእርግጥ መውደቅ ይኖርብናል እግዚአብሔር እንድንወድቅ እንዲያውም ጠለቅ ብለን እንድንወድቅ ይፈትዳል ይህም የእኛን ደካማነት እንድናውቅ ነው። ነገር ግን ድልን ካወቅን በኋላ ውድቀት አስፈላጊ አይደለም፤ እናም ውድቀት በተከሰተ ጊዜ ያልተለመደ ይሆናል። በእዳም ውስጥ ትዝታዜ፤ ሕይወተ ቢስነት፤ ችግረኛነት፤ ቆሻሻነት ይሰማናል፤ በዚህም ምክንያት የሚሰማንን እንሆና ለን። ዛሬ ግን በክርስቶስ ቅድስና ክብርና ድል እንዳለን እናውጃለን። ስለሆነም እነዚህን ነገሮች በሕይወታችን እንለማመዳለን።

እውነትን እያያችሁ ጸጋን በመቀበል እደጉ

እስቲ አሁን እውነተኛ እድገት ምን እንደሆነ እንመልከት። ድልን ካገኘን በኋላ ቀጣዩ ነገር በእግዚአብሔር ፊት ግደግ ነው። ይሁን እንጂ አንዳንዶች ድልን ካገኘሁ በቂ ነው በማለት እድገትን ሳይፈልጉ ዝም ብለው ይኖራሉ። በእርግጥ ድልን አግኝተው ይሆናል። በበሩ ሳይገባ ግንም ሰው መንገዱን ቁልቁል ሊራመድ አይችልም ነገር ግን ግወቅ ያለ ባችሁ የድሉን ጉዳና ብቻ ነው። ግደግ ያለው ከድል በኋላ ብቻ ነውና። እስከ አሁን ድልን ያግየሁት በምናውቃቸው ኃጢአቶች አቅጣጫ ነው። በምናውቀው ኃጢአት ብቻ ሳይሆን ለእድገት በተሠወረውም ጭምር ድል ያስፈልገናል።

የምታውቋቸውን ኃጢአቶች በሚመለከት እንደምሳሌ እስቲ ንዴ ትን እንውሰድ። በክርስቶስ ያለውን ድል ካወቃችሁ ትዕግሥታችሁ መሻ ሻል እስከግያስፈልገው ድረስ ፍጹም ሆኖ ይሆናል። ለምን? ምክንያ ቱም ይህ ፍጹም የሆነ ትዕግሥት ክርስቶስ ራሱ ለእናንተ የሰጠው ነውና። እናንተ አሁን ያላችሁ ትዕግሥት ጌታ በምድር ላይ ለሠላሳ

ሦስት ዓመት ተኩል ሲመላለስ ከነበረው ትዕግሥት ጋር አንድ ነው፤ ስለዚህ ዛሬ እናንተ ያላችሁ ትዕግሥት ከዚህ የበለጠ ሊሻሻል አይችልም። ይህም ማለት በምታውቁት ኃጢአት ላይ የክርስቶስን አሸናፊነት አንጸባረቃችሁ ማለት ነው።

ይሁን እንጂ ትኩረት ያልሰጠናቸው ኃጢአቶች አሉ። የክርስቶስም ድል በእነዚህ ኃጢአቶች ላይ አልተንጸባረቀባቸውም ስለዚህ እነዚህን ኃጢአቶች በሚመለከት ዮሐንስ ወንጌል ምዕ.17 ላይ አንድ ቃል እንይ «በእውነትህ ቀድሳቸው...» /ዮሐ 17:17/ በአንድ ወገን 1ኛ ቆሮ 1:30 እንዲህ ይለናል– «እግዚአብሔር ዘንድ ጥበብና ጽድቅ፣ ቅድስናም፣ ቤዛነትም በተደረገልን፣ በክርስቶስ ኢየሱስም የሆናችሁ ከእርሱ ነው።» በሌላ በኩል ዮሐ 17:17 እንዲህ ይላል:– «በእውነትህ ቀድሳቸው» በእውነት በቅድስና የሚያነጻን ክርስቶስ ነው። ለቅድስና ያለንን ብቃት የሚያሰፋው እውነቱ ነው። መጽሐፍ ቅዱስን እንዳለ በሙሉ የሚረዳው ማን ነው? ማንም አይችልም። ሁላችንም ልንረዳው የምንችለው ቀስ በቀስ ነው። እውነቱ፣ ትክክለኛው የቱ እንደሆነና ስሕ ተቱ የቱ እንደሆነ ይነግረናል፣ ስለሆነም ከዚህ በፊት ኃጢአት እንደሆኑ የማናውቃቸውን ብዙ ነገሮች አሁን ኃጢአት እንደሆኑ እንረዳለን። ከሁለት ሳምንት በፊት ሕይወታችን እንደ ኃጢአት የማይቆጥራቸው ነገሮች አሁን ግን ኃጢአት መሆናቸውን እንገነዘባለን።

ለምንድነው በአሁኑና በአለፈው መካከል እንዲህ ያለ ልዩነት ያለው? ምክንያቱ የበለጠ የእግዚአብሔርን ቃል በተረዳን መጠን ብዙ ኃጢአቶች እየተገለጡ ስለሚሄዱ ነው። የበለጠ ኃጢአቶች እየተገለጡልን በሄዱ መጠንም ክርስቶስ ይበልጡን በሕይወታችን እያስፈለገን ይመጣል፣ ስለሆነም ኃጢአቶችን የመግለጡ አቅም እያደገ በመጣ መጠን ክርስቶስ አንዲኖረን ማስፈለጉ የበለጠ እያደገ ይሄዳል። እስቲ ዕለት በዕለት የእግዚአብሔርን ቃል በጥንቃቄ እናንብብ፣ በዚህ ጊዜ ኃጢአተኝነት ምን እንደሆነ እያወቅን እንሄዳለን። የበለጠ ስለኃጢአት ባወቅን መጠን ክርስቶስ እንዴት ድላችን እንደሆነና እንዴትም ድልን እንደሚሰጠን እንዲያሳየን እግዚአብሔርን የበለጠ እንጠይቀዋለን።

ስለዚህ የእውነቱ ብርሃን በእርግጥ ለማደጋችን አስፈላጊ ነው፣ ምክንያቱም ይህ የእውነት ብርሃን ብዙ ስህተቶችንና ጥቅመቢስነታችንን ስለሚያሣየን ነው። የእውነቱ ብርሃን ያለንበትን እርግጠኛ ሁኔታ ስለሚገልጽ ብቃታ ችንም እንዲሁ እያደገ ይሄዳል። ብቃታችንም የበለጠ እያደገ ሲሄድ ክርስቶስም የበለጠ ሕይወታችን እየሆነ ይሄዳል።

በሁለተኛ ጴጥሮስ ምዕራፍ ሦስት ውስጥ ያለውን ቃል በጣም እወደዋለሁ:- «... በጌታችንና በመድኅኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና እውቀት እደጉ።» 2ኛ ጴጥ 3:18 እድገቱ በጸጋ ነው። በጸጋ እንጂ ወደጸጋ ውስጥ የሚያድግ ማንም አማኝ የለም።

ጸጋ ማለት እግዚአብሔር ለእኔ ያደረገው ማለት ነው። ስለሆነም «በጸጋ ማደግ» ማለት እግዚአብሔር ለእኔ ብዙ እንዲያደርግልኝ ያስፈልጋል ማለት ነው። ያ ነው በጸጋና በእውነቱ መካከል ያለው ግንኙነት። እውነቱ የሚነድለኝን ነገር ሲጠቁም ጸጋ ደግሞ የሚያስፈልገኝን ነገር ይሞላል። ሃሌ ሉያ! እግዚአብሔር እውነት ብቻ ሳይሆን እርሱ ጸጋውም ጭምር ነው። በብሉይ ኪዳን ጊዜ የነበሩት ሰዎች ሁልጊዜ ይወድቁ ነበር። ምክንያቱም እነርሱ እውነቱ ቢኖራቸውም ጸጋው ስላልነበራቸው ነው። እነርሱ ሕጉ ነበራቸው ነገር ግን ሕጉን ለመጠበቅ ኃይል አልነበራቸውም። ሕጉ በሙሴ በኩል ቢመጣም ጸጋና እውነቱ ግን በክርስቶስ በኩል ስለመጣልን እግዚአብሔርን እናከብረዋለን፣ እናመሰግነዋለን። ዛሬ እውነት የእግዚአብሔርን ሃሳብ ለመግለጽ ጸጋው ደግሞ የጐደለንን ለመሙላት አሉልን።

ከእንግዲህ በኋላ ወደ እግዚአብሔር ቀርባችሁ እንዲህ ትጸልዩ ይሆናል:- «እግዚአብሔር ሆይ እኔ ለዘለዓለም ርዳታ የሚያስፈልገኝ ምስ ኪን ነኝ፣ ዛሬ ለርዳታ መጥቻለሁ ነገና ከነገ ወዲያም እንደገና እመጣለሁ በየቀኑ ልግስናህ አለኝና ተመስገን» ብላችሁ በዚህ ሁኔታ ወደ እርሱ ከቀረባችሁ በጸጋ እያደጋችሁ ትሄዳላችሁ። ስለሆነም እርሱ ለእናንተ ኃላፊ እንዲሆን ትፈልጋላችሁ ስለዚህም ስህተታችሁን በተረዳችሁ ቅጽበት መጀመሪያ የምታደርጉት ነገር መፀለይ ነው። በዚህ ጊዜ አንድ ትምህርት ደግሞ ትማራላችሁ:- «እኔ በራሴ ልለወጥ አልችልም፣ ራሴንም ለመለወጥ ፈጣሪም እግዚአብሔር ሆየ

ስለድክመቴ አመሰግንሐለሁ አከብርሃለሁ አንተ ሽንፈቴን ሁሉ ልታስወ ግድልኝ ትችላለህ» ብላችሁ በየጊዜው ድክመታችሁ እየታወቃችሁ በመጣ ቁጥር የክርስቶስ ኃይል እየሸፈናችሁ ይሄዳል። አልችልም ባላ ችሁ ጊዜ ሁሉ እግዚአብሔር ሁሉን ቻይነቱን እየገለፀላችሁ ይሄዳል። ያለማቋረጥ ይህን ብታደ ርጉ በማያቋርጥ እድገት ታድጋላችሁ።

እንደተነጋገርነው የማናስተውላቸው ብዙ ኃጢአቶች አሉ፣ በቃሉ መሠረት ካስተዋልናቸው ግን በፍጥነት ኃጢአታችንን መናዘዝና ክርስቶ ስም በውስጣችን የእርሱን ሕይወት እንዲያስቀምጥ መጸለይ አለብን። እዚህ ላይ አንድ ምስክርነት እንድናገር ፍቀዱልኝ፣ አንድ ሰው የማይገባ ነገር አደረገብኝና እኔም ጥቂት የቁጣ ቃላት ተናገርኩት። እነዚህን ቃላት መናገር እንዳልነበረብኝ አውቃለሁ፣ ይሁን እንጂ እንዲህ ብዬ ተጯገ ትኩኝ፣ እርሱ ሆን ብሎ መጥፎ ነገር ሰርቶብኛል፣ ይቅርታም አልጠየ ቀኝም፣ ታዲያ እኔ በእርሱ ላይ ብቀጣ ስህተቴ ምንድነው? ብዬ አሰብ ኩኝ። ሆኖም እግዚአብሔር እኔ ይቅርታ እንዳደርግ ጠየቀኝ ታዛዥነቴን ለመፈፀም ይቅርታ አድርጌለት ነበር። ይሁን እንጂ አሁንም መጥፎ ሰው እንዳልሆንኩ አሰብ ነበር። ነገር ግን በማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ አምስት የእውነት ብርሃን ለእኔ የገለጸውን ማድረግ አቅቶኝ ነበር። ማድረግ ያለብኝ «ጠላትህን ውደድ» /ማቴ 5:44/ የሚለውን ነበር። እርሱን መውደድ ከቻልኩ ማንንም ሰው መውደድ እንደምችል አሰብኩ። በእውነቱ ለተናገርኳቸው መጥፎ ቃላት ይቅርታ የጠየቅኩበትን ደብዳቤ አዘጋጅቼ ነበር። ነገር ግን እንደተገነዘብኩት ልወደው አልቻልኩም። ስለሆነም ደብዳቤውን ልልክለት አቃተኝ። ምንም እንኳ ይቅር ብለውም ልወደው ግን አልቻልኩም። ይህን ማድረግ የሚቻለው እግዚአብሔር ብቻ ነው። እግዚአብሔር ፍቅር እውነት ነው ስላለ አለማፍቀር ኃጢአት ነው። የእምነት ውጊያ ተዋግቼም ማሸነፍ ፈለግኩኝ። ስለሆነም አምላኬ ራሱ የማፈቅርበትን ፀጋ እስካላበዛልኝ ድረስ ለራሴ እንደማልችል ተናገር ኩኝ። በዚያን ቀን ጠላቴን ለመውደድ ቻልኩኝ። ያም ማለት በአንድ ወገን እውነት መውደድ እንዳለብን ሲነግረን በሌላ ወገን ደግሞ ጸጋው እንድንችል ይረዳናል። እንደ እኔ ሁሉ አንዳንዴ በጥቂት ሴኮንዶች

ውስጥ ጠላታችሁን መውደድ ትችሉ ይሆናል። አንዳንዱ ደግሞ ብዙ ጊዜ ይወስድባችኋል።

ወይዘሪት ፊስች ባቸር በብዙ መልክ የምታስቸግራት አንድ የሥራ ባልደረባ ነበረቻት። በንግግርም የሚግባቡ አልነበሩም። ሁልጊዜም የህ ሳቧ ተቃራኒ ሆና ታስቸግራታለች። ይህች ሴት ወይዘሪት ፊስች ባቸርን በሰዎች ፊት ለማቃለል የምትፈልግ ትመስል ነበር። እህት ፊስች ባቸር ይህችን ባልደረባዋን ልትታገሳት ሞክራ ነበር፣ ነገር ግን ይህን ሁኔታ እን ዴት እንደምትቋቋመው ጨንቋት ነበር። ይህች ባልደረባዋን ባየቻት ቁጥር ጥሩ ሰላምታ እየሰጠቻት ትህትናዋን ለማሳየት ትሞክር ነበር። በው ጫዊ ሁኔታ ሁሉም ነገር ደህና ይመስል ነበር። ነገር ግን በውስጥ አንድ የተበላሸ ነገር ነበር።

አንድ ቀን እህት ፈስችባቸር በ1ኛ ጴጥ 1:22 ላይ ያለውን እው ነት አነበበች፣ «ለእውነት እየታዘዛችሁ ግብዝነት ለሌለበት ለወንድማ ማች መዋደድ ነፍሳችሁን አንጽታችሁ እርስ በእርሳችሁ ከልባችሁ አጥብ ቃችሁ ተዋደዱ»። ለራሷም እንዲህ አለች፣ ይህችን የሥራ ጓደኛዬን እስከዛሬ እንደሚገባው አልወደድኳትም፣ ከአሁን በኋላ በፍጹም ልቤ ልወዳት እችላለሁን? ብላ ራሷን ጠየቀች፣ እንዲህም ጸለየች፣ «እግዚአ ብሔር ሆይ በዚህ ነገር ላይ ምንም ድል የለኝም፣ ኃጢአት መሆኑን ተገንዝቤአለሁ፣ አንተ ወንድሞችን ሁሉ ከልቤ አጥብቄ እንድወድ ተናግ ረሃል፣ ነገር ግን እኔ አልቻልኩም» በማለት እግዚአብሔር ከዚህ ኃጢ አት እንዲያወጣት ጠየቀች፣ ሰዎችን አትጠላም ነበር ነገር ግን ለማፍቀር አልቻለችም። ያቺን የሥራ ባልደረባዋን ባገኘች ቁጥር እሷን ለማፍቀር የምትችለውን አደረገች፣ ነገር ግን ይህ የማይቻል ሆነባት። አንድ ቀን ወደ ቤቷ ገብታ በሯን ዘጋች ንስሐም ገባች፣ እግዚአብሔር ሆይ እሷን ማፍቀር አለብኝ፣ ነገር ግን አልቻልኩም። ይህ ኃጢአት ነው። ዛሬ እኔ እሷን ለማፍቀር ካልቻልኩ ምን ሊመጣብኝ ነው? የክርስቶስ ፍቅር ልቧን እስኪሞላው ድረስ ለሦስት ሰዓት ያህል ጸለየች። በዚያ ቅጽበት ለዚያች እህት ቢያስፈልግ ለሞት እንኳ ዝግጁ ሆነች። መውደድ ብቻ ሳይሆን በፍጹም ልቧ ወደደቻት። በዚያ በልቧ ባለው ፍጹም ፍቅር ለዚያች ለሥራ ባልደረባዋ ሌሊቱን ሙሉ ጸለየች። በሚቀጥለው ቀን

ከሰዓት በኋላ ሥራዋን ስትጨርስ እህት ፈስችባቸር እንደገና ለዚያች እህት ጻለየች። በውጤቱም በዚያች ባልደረባዋ ላይ ድልንና ኃይልን አገኘች።

አዎን ይህ በዮሐንስ 17 ላይ ላለው ቃል ምሳሌ ነው። «በእውነትህ ቀድሳቸው» ዮሐ 17:17። ይህ ነው በጸጋ ግደግ ግለት። እውነት ኃጢአትን እንድንመለከት ያደርገናል፣ ጸጋ ደግሞ ያንን ኃጢአት የምናሸንፍበትን ኃይል ይሰጠናል። እያወቃችሁ ወደ ውድቀት እንድትገቡ አትፍቀዱ፣ በየእለቱ በጸጋ ግደግ አለባችሁና።

ቻይና ውስጥ ጌታን የሚያገለግሉ ሦስት እንግሊዛውያን ወጣት ሴቶች ነበሩ። አንዷ እጮኛ ያላት ስትሆን ሌሎች ሁለቱ ግን ሳያገቡ ለመኖር ወስነው ነበር። ነገር ግን የታጨችው እህት ከሁሉ ይልቅ ደስተኛ ያልሆነች ነበረች። ምንም እንኳ እጮኛዋ አዘውትሮ ደብዳቤ እየፃፈ ሊያረጋጋት ቢሞክርም እሷ ግን ሐዘን ይሰማት ነበር። የማትረካ ሰው ነበረች።

አንድ ቀን በክፍሏ ውስጥ ሆና ብቸኝነት ከፉኛ ስለተሰማት አለቀሰች። ሌሎች እህቶችም ለምን ብቸኝነት ይሰማሻል ብለው ጠየቋት። እጮኛዋ አዘውትሮ አይጽፍላትም ብለው አሰቡም። ቀጠሉና ሰው ሁሉ ብቸኝነት የሚሰማው ቢሆን ኖሮ የእኛን ያህል ብቸኝነት የሚሰማው አይኖርም ብለው ገመቱ። እነዚህን ቃላት ከተናገሩ በኋላ ወደ ክፍላቸው ተመለሱ። ከዚያም እነርሱ ራሳቸውም ብቸኝነት ተሰማቸው። ለራሳቸውም እንዲህ አሰቡ፣ ብቸኝነት ሊሰማን ይገባል ምክንያቱም ያለጥሩ ምግብና ያለጥሩ መኖሪያ ቦታ በቻይና ውስጥ ለጌታ እየደከምን ነውና አሉ። በጣም ይገርማል፣ ኃጢአት ምንኛ ተላላፊ በሽታ ነው።

መረበሻቸው እየቀጠለ ሲሄድ ጌታ ለደቀመዛሙርቱ ያላቸውን ቃል አሰቡ። «እኔ እስከ ዓለም ፍፃሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ» ማቴ 28:20። በተጨማሪም የዘማሪውን ቃል አስታወሱ፣ «የሕይወትን መንገድ አሳየኸኝ፣ ከፊትህ ጋር ደስታን አጠግበኸኝ፣ በቀኝህም የዘላለም ፍስሐ አለ።» መዝ (16)11 ተንበርክከውም ሲጸልዩ ጌታ ሆይ ብቸኛ እንደሆንን ግሰባችን ኃጢአት ነው። አንተ እስከ ዓለም ፍፃሜ ከእናንተ

ጋር ነኝ ብለሃል፣ ስለሆነም የብቸኝነትን ስሜት ኃጢአት መሆኑን እናምናለን፣ አንተ ተናግረሃል፣ አንተ ከእኛ ጋር ስትሆን ሙሉ ደስታ አለን፣ በቀኝህም የዘላለም ፍስሃ አለ አሉ። በእርግጠኝነት ይህን ኃጢአት ከተገነዘቡት በኋላ ብቸኝነት ፈጽሞ ወደ እነርሱ አልተመለ ሰም፣ ሃሌ ሉያ!

በየቀኑ በሕይወታችን ውስጥ አዲስ ኃጢአት ወይም አዲስ ውድቀት እናይ ይሆናል። ይሁን እንጂ በየቀኑ አዲስ የእግዚአብሔር የጸጋ ስጦ ታው ሊኖር ይችላል። እኛ ሁላችን ከሙላቱ ተቀብለን በጸጋ ላይ ጸጋ ተሰጥቶናል፣... ዮሐ 1:16 ደጋግመን ጸጋውን መቀበል አለብን።

አንድ በሕንድ ውስጥ ለጌታ የምትሠራ እህት በጣም ትጨነቅ ነበር። አንድ ቀን ፊሊጲስዩስ 4:6ን አነበበች፣ « በነገር ሁሉ በፀሎትና በምልጃ ከምስጋና ጋር በእግዚአብሔር ዘንድ ልመናችሁን አስታውቁ እንጂ በአንዳች አትጨነቁ።» መጨነቅና ምስጋና አለ ማቅረብም ኃጢአት መሆኑን ተመለከተች። ኃጢአት የሆነን ነገር በተገነ ዘብን ጊዜ ወደ ጌታ ቀርበን እስቲ እንናዘዝ፣ በተጨማሪም ጌታ በውስ ጣችን መኖሩን እንተማመን፣ ይህ ለሕይወታችን እድገት ይሆንልናል።

በክርስቶስ ያለ ድል ፍፁም የሆነ ሲሆን ምንም ዓይነት መሻሻልም አያስፈልገውም። ነገር ግን የድሉ አድማስ ያለማቋረጥ እያደገ የሚሄድ ነው። እያንዳንዱ የሚቀበለው ብርሃን የተለያየ ነው። ብዙ ብርሃን የተቀ በለ የበለጠ ያድጋል፣ በአንጻሩ ያነሰ ብርሃን የተቀበለው አነስተኛ እድገት ይኖረዋል። ኃጢአት ምን እንደሆነ የበለጠ የሚያውቀው የበለጠ ከእግዚ አብሔር ይቀበላል፣ በአንጻሩ ኃጢአት ምን እንደሆነ አነስተኛ እውቀት ያለው አነስተኛ ስጦታን ከእግዚአብሔር ይቀበላል።

እውነትና ጸጋ በእኛ ላይ ያላቸውን ግንኙነት መረዳት ይኖርብናል። በየቀኑ በእግዚአብሔር ፊት እየተገኘን እንዲህ በማለት እንፀልይ። «ጌታ ሆይ ምስጋናና ክብር ላንተ ይሁን። እኔ በራሴ የምችለው አንድም ነገር የለም። ደካማና የማልችል ሰው ነኝ። በየቀኑ ጸጋህንአብዛልኝ ብርሃንህን

አብራልኝ።» በእንዲህ ዓይነቱ ሕይወት ውስጥ ስናልፍ ብንወድቅም እንነሣለን፣ ከድልም ወደ ድል እንሸጋገራለን። በየቀኑ በዚህ ሁኔታ ከተ ራመድን በሕይወታችን እያደግን እንሄዳለን። ሁሉ በክርስቶስ ለክርስቶስ ሆኗልና።

ሃሌሉያ! ይህ ፍፁም መዳን ነው። እግዚአብሔር እያደግንና ከጊዜ ወደጊዜም የበለጠ ወደፍፁምነት እየተሸጋገርን እንድንሄድ ይመራናል። ሠይጣን ምንምሊያደርግ አይችልም። ክርስቶስ አንዴ ይህን ባላጋራችንን ስላሸነፈልን እግዚአብሔር ይክበር።

ምዕራፍ 9

የድል ድምፀት

«ዘግዳንህ ደስ ይለናል፣ በአምላካችንም ስም ከፍ ከፍ እንላለን።»

«እንዲህም ሆነ፣ ከዚህ በኋላ በሞዓብና የአሞን ልጆች ከእነርሱም ጋር ምዑናው ያን ኢዮሣፍጥን ሊወጉ መጡ።»

...ኢዮሣፍጥም ፈራ፣ እግዚአብሔርንም ሊፈልግ ፊቱን አቀና፣ በይሁዳም ሁሉ ጾም አወጀ።

...አምላካችን ሆይ፣ አንተ አትፈርድባቸውምን? ይህን የመጣ ብንን ታላቅ ወገን እንቃወም ዘንድ አንችልም፣ የምናደርገ ውንም አናውቅም፣ ነገር ግን አይኖቻችን ወደ አንተ ናቸው።

...ይሁዳ ሁሉ፣ በኢየሩሳሌም የምትኖሩ፣ አንተም ንጉሡ ኢዮ ሣፍጥ፣ ስሙ፣ እግዚአብሔር እንዲህ ይላችኋል:- ሰልፉ የእግዚ አብሔር ነው እንጂ የእናንተ አይደለምና ከዚህ ታላቅ ወገን የተነሣ አትፍሩ፣ አትደንግጡም።

...የይሁዳ ሰዎች ወደ ምድረ በዳ ግንብ በመጡ ጊዜ ሕዝቡን አዩ፣ እነሆም በምድሩ ሁሉ ሬሳ ሞልቶ ነበር፣ ያመለጠም ሰው አልነበረም።

...በአራተኛውም ቀን በበረከት ሸለቆ ውስጥ ተሰበሰቡ፣ በዚ ያም እግዚአብሔርን ባረኩ፣ ስለዚህም ያስፍራ እስከ ዛሬ ድረስ የበረከት ሸለቆ ተባለ። የይሁዳና የኢየሩሳ ሌም ሰዎች፣ በፊታ ቸውም ኢዮሣፍጥ፣ እግዚአብሔር በጠላቶቻቸው ላይ ደስ አሰኝ ቶአቸዋልና በደስታ ወደ ኢየሩሳሌም ይሄዱ ዘንድ ተመለሱ። በበገናና በመሰንቆ በመለከትም ወደ ኢየሩሳሌም ወደ እግዚ አብሔር ቤት ገቡ። 2ኛ ዜና 20:1.3.12. 15. 24. 26–28

የአሸናፊነት ሕይወት ራሱን የቻለ ድምፀት እና «ቃል» አለው። በመዝ 20:5 «በግዳንህ» የሚለው ሐረግ «በድልህ፣» ደስ ይለናል» የሚለው ደግሞ «እናውጃለን» ተብሎ ሊተረጉም ይቻላል። ስለዚህ ድልህን እናውጃልን ግለት ይቻላል። ደህንነት እና ድል አይነጣጠሉም። ድል እንዳገኘህ በምን ታውቃለህ? መልሱ በመዝ 20:5 ላይ ተቀምጧል «ድልህን እናውጃለን»

ድልና ድልን ማወጅ የተለያዩ ነገሮች ናቸው

ድል በክርስቶስ ብቻ የሚሰጥና የሚደረግ ሲሆን «ድልን ማወጅ»

ግን የእኛ ሥራ ነው። «ድል» የማሸነፍ ሥራ ሲሆን «ድል ማወጅ» ግን ከድል በኋላ የሚወጣ ቃል ነው። ለምሳሌ:- ድሮ የኳስ ጨዋታ ተጫውተን ስናሸንፍ የእኛ ትምህርት ቤት ደጋፊዎች በደስታ ይጮሃሉ፣ በሌላ አነጋገር እኛ ድል ስንቀዳጅ ደጋፊዎቻችን ድሉን ያውጃሉ ማለት ነው።

ማንኛውም ክርስቲያን በክርስቶስ ያገኘውን ድል ሊያውጅ ይገባል፣ ማለትም በጌታ ማዳን ምክንያት የደስታችን ማስተጋባት ማለት ነው። «ሃሌ ሉያ» ብለን እንጩህ ክርስቶስ አሸናፊ ነው። ሃሌሉያ ያላለ ተሸናፊ ነው ማለቴ አይደለም ነገር ግን የድል ብስራት ማወጃችን እጅግ አስፈላጊ ነው። ያለዚያ ሰዎች ያገኘነውን ድል ሊጠራጠሩት ይችላሉ። ጴጥሮስአነጋገሩ ገሊላዊ ነበር፣ በዚህም ገረዲቷ ልትለየው ችላለች። የእኛም አነጋገር ገሊላዊ ሆኖ ሰዎች የገሊላውን ኢየሱስ እንደምንከተል ይወቁልን።

የኢዮሣፍጥ አዋጅ

በብሉይ ኪዳን ዘመን ይሁዳ ኢዮሣፍጥ የሚባል ንጉሥ ነበረው። እስቲ በሁለተኛ ዜና 20 ላይ ያለውን ታሪክ እንመልከት። «እንዲህም ሆነ፣ ከዚህ በኋላ የሞዓብና የአሞን ልጆች ከእነርሱም ጋር ምዑናውያን ኢዮሣፍጥን ሊወጉ መጡ።» /ቁ.1/

በዚያን ጊዜ የይሁዳ መንግሥት እጅግ ደከማ ነበር። እርዳታንም የምትሻና በሐላት የተወረረች ነበረች። ኢዮሣፍጥ ወደራሱ ሲመለከት በተፈጥሮውም በፍርሃት የተሞላ ነበር። ምን ማድረግ ነበረበት? ምንም ቢፈራ ከሕዝቡ ጋር እግዚአብሔርን ሊፈልግ ፈቱን አቀና። እንዲህም ብሎ ጸለየ፣ «እግዚአብሔር ሆይ አትፈርድባቸውምን? ይህን የመጣብንን ታላቅ ሠራዊት እንቃወም ዘንድ አንችልም ነገር ግን አይናቻችን ወደ አንተ ናቸው።» ከራሳቸው የሆነ ኃይልና ብርታት ምንም እንደሌላቸው መለከረ። ኢዮሣፍጥ የተሻለ እርምጃ ወሰዷል። ይህም በአምልኮ ብእግዚአብሔር ፊት መውደቅ ነው። ይሁዳ እና በኢየሩሳሌም የሚኖሩ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ወደቁ። ይሁዳ እና ኢየሩሳሌም በጠላት ሲከበቡ ኢዮሣፍጥ ሌዋውያንን ጠርቶ አቆማቸውና እግዚአብሔርን እንዲያ መሰግኑ አደረገ፣ በቅዱስ ዝማሬ ከጦሩ ፊት አስለፋቸው። ይህን ሲያደርግ ኢዮሳፍጥ አብዶ ይሆን? አይደለም። ሌዋውያንም ጦሩንና ድንጋዩን ሳይፈሩ እግዚአብሔርን በማመስገን ዘመሩ። ይህ ታዲያ የድል ብሥራት ነው። ይህ የድል ድምፅ የሚወጣው እግዚአብሔር ድል ሰጥቶህ ጠላቶችህን እንዳሸነፍህ ስታውቅ ወይም ስትረዳ ነው።

ፈተና ወዳንተ በሚመጣበት ጊዜ ሰዎች እንድትታገለው ይመክሩሃል። እግዚአብሔር ግን ለእኛ ግልፅ ያደረገው ነገር በቁ.22 እርሱን መባረከና ማመስገን ነው። ጌታን መባረከና ማመስገን በሚኖርበት ጊዜ የጠላት መሸነፍና መውደቅ አለ። ይሁዳ ሁሉ ወደምድረበዳው ግንብ በመጡ ጊዜ ውጤቱ ምን ነበር? የይሁዳም ሰዎች ወደ ምድረበዳ ግንብ በመጡ ጊዜ ሕዝቡን አዩ። እነሆም በምድሩ ሁሉ ሬሳ ሞልቶ ነበር። ያመለጠም ሰው አልነበረም። /ቁ.24/ እግዚአብሔር ድልን ሲሰጥ አንድም የሚያመልጥ ጠላት አይኖርም።

«ዝማሬውንና ምስጋናውንም በጀመሩ ጊዜ ይሁዳን ሊወጉ በመጡት በአሞንና በሞአብ ልጆች በሴይርም ተራራ ሰዎች ላይ እግዚአብሔር ድብቅ ጦርን አመጣባቸው።» የሚለው ቃል እጅግ ታላቅ የሆነ ምስጢር አለው። እግዚአብሔር ሊሠራ የሚችለው አንተ ማመስገን ስትጀምር ነው። አንተ ስታመሰግን እርሱ ድልን ይሰጥሃል።

የተለያዩ ፈተናዎች ሊናሩብህ ይችላሉ፤ ይህም በሥጋህ መድከም፣ የግይመች ሁኔታ ውስጥ መሆን፣ የኑሮ ቀውስ ሊሆን ይችላል። አንተም ምን ላደርግ እችላለሁ? እንዴትስ ልቋቋመው እችላለሁ? እያልክ በጥያቄ ትወጠር ይሆናል።

ስለድል ልታውቅ ትችላለህ ቢሆንም ግን ይህን ጥያቄ በመጠየቅ ብቻ ድምፅህ ትክክል እንዳልሆነ ተረዳ። ፈተና ወዳንተ ሲመጣ ወይም አስቸጋሪ ነገር ሲገጥምህ ሃሌ ሉያ! በል። ሃሌ ሉያ ስትል ጠላት ይሸነፋል። አምላክህ እግዚአብሔር አንተ ስታመሰግን መሥራት ይጀምራል። ስትዘምር ድሉ የአንተ ነው። የአንተን አለመቻል የእግዚአብሔርንም ሁሉን ቻይነት ብቻ መመስከር በቂ አይደለም። ከልብህ ሃሌ ሉያ ብለህ ዘምር! «እግዚአብሔር ሆይ ይህ ፈተና ወደ እኔ ስለመጣ እና እኔም ደካማ ስለሆንኩ አመሰግንሃለሁ፣ ምክንያቱም የአንተ ድል የእኔ ነውና» በል። አዮሣፍጥን አስብ! የዘመረውና ያመሰገነው ድሉ የእርሱ መሆኑን ስላመነ ነው። በኢዮሣፍጥ ዓይን ጠላቶቹ ሁሉ የሞቱ ሬሳዎች ነበሩ። ስለዚህም በማመስገኑ እና በመዘመሩ ገፋ። ድንጋዩንና ጦሩንም አልፈራም፣ ምክንያቱም ጠላቶቹ «እንደሞቱ» ቆጠሯቸዋልና ነው። የእሥራኤል ልጆች ግን ወደ ምድረ በዳው በመጡ ጊዜ ያዩት የጠላቶቻቸውን ሬሳ ነበር።

ምስጋናና ዝማሬ፣ ሁለት ደረጃዎች

«በአራተኛው ቀን በበረከት ሸለቆ ውስጥ ተሰበሰቡ፤ በዚህም እግዚአብሔርን ባረኩ፤ ስለዚህም ያ ሰፈር እስከ ዛሬ ድረስ የበረከት ሸለቆ ተባለ። የይሁዳና የኢየሩሳሌም ሰዎች በፊታቸውም ኢዮሣፍጥ፤ እግዚአብሔር በጠላቶቻቸው ላይ ደስ አሰኝቷቸዋልና በደስታ ወደ ኢየሩሳሌም ይሄድ ዘንድ ተመለሱ።» 2ኛ ዜና 20:26–28

ምስጋናና ዝማሬ ሁለት ደረጃዎች አሏቸው፤

* የመጀመሪያው ከመከናወን በፊት (ከድል በፊት)
* ሁለተኛው ከመከናወን በኋላ (ከድል በኋላ)

በአሁኑ ጊዜ ያለው ትልቁ ስህተት ከድል በፊት አለማመስገናችን ነው። ብዙ ወንድሞችና እህቶች ድካማቸውን ያውቃሉ፣ በራሳቸው ችሎታ እንደሌላቸው ይረዳሉ፣ ክርስቶስም ድላቸው እንደሆነ ያውቃሉ፣ ነገር ግን ሃሌ ሉያ አሸንፋለሁ፣ አይሉም።

አንዳንድ ወገኖች «እግዚአብሔር እንደሚሠራ ማየት እፈልጋለሁ እግዚአብሔር በዚህ ሥራዬ ውጤታማ ነገር ሲያደርግ ማየት አሻለሁ» ይላሉ። የሚያመሰግኑት ነገ መሥራቱን ካዩና ካረጋገጡ በኋላ ነው። ኢዮ ሣፍጥ ያመሰገነው ሁለት ጊዜ ነው። አሸናፊ ሁልጊዜ እጥፍ ምስጋና ይና ረዋል። ይህም ሥጋዊ ዓይኖቹ ከማየታቸው በፊት እና በኋላ ነው። ይህም የድል ድምፅ ወይም ቃና ነው። ነገር ግን ምስጋናና ዝማሬ በማይኖርበት ወቅት ተጋድሎ ኖጋ ቢስ ይሆናል።

አንተ ስለ ድል መገኘት ትናገር ይሆናል፣ እኔ ግን በሃሌ ሉያ ስለመ ሞላትህ እጠይቅሃለሁ። ምክንያቱም ሃሌ ሉያ የድል ድምፅ ነውና።

ትክክለኛ ድምፅ እውነተኛ ድልን ይገልፃል። ያሸነፈ ሁሉ ያሸናፊ ነትን ቃል ያወጣል፣ ደስተኛና አመስጋኝ ነው።

የአንድን ሰው የአነጋገር ሁኔታ በማየት የየት አገር ሰው እንደሆነ መለየት ይቻላል። በተመሳሳይ ሁኔታ የአንድን ክርስቲያን ቃል በማዳ መጥ እንዳሸነፈና እንደተሸነፈ መለየት ይቻላል። የመንፈሳዊ ድል ነጥቡ ያለው ሃሌ ሉያ! በማለት ላይ ነው። ምንጊዜም ወደ ራስህ ብቻ ከተመ ለከትህ አሸናፊ አትሆንም። ነገር ግን ክርስቶስን ከተመለከትህ ወዲያውኑ አየሩን በሃሌ ሉያ ትሞላዋለህ። ጌታ ይመስገን! ፈተናው ሲበረታ፣ የሞዓብና የአሞን ልጆች እጅግ ብዙ ቢሆኑም ውጊያው የእግዚአብሔር ነውና ኃላፊነቱን ሁሉ እርሱ ይወስዳል። የድል ድምፅ ደስታ፣ ምስጋናና ዝማሬ በሕይወትህ ከሌሉ እየተሸነፍህ ነውና አስብበት።

ድልን በደስታ ውስጥ ጠብቅ

በነህምያ 8:10 ላይ «የእግዚአብሔርም ደስታ ኃይላችሁ ነውና አትዘኑ አላቸው።» የሚል ጥቅስ እናገኛለን። እግዚአብሔር የሰጠን ሕይ

ወት የሚገለጠው ከደስታ ውስጥ ነው። ጌታ ኢየሱስ ይተነፍሰው የነበረው አየር በደስታና በበረከት የተሞላ ነው።

ጌታ ይመስገን ማለት ካልቻልን ያለነው በተሸነፈ ሕይወት ውስጥ ነው ማለት ነው። ስለዚህም ድላችን በጌታ ደስታ መሆኑን ማወቅ ያስፈልጋል። የጌታ ደስታ በውስጥህ ክሌል ተሸናፊ ሆነሃል ማለት ነው። በመሆኑም አሣ በውሃ ውስጥ እንደሚኖር ድላችንም በጌታ ደስታ ውስጥ ሊሆን ይገባል።

በመከራ ውስጥ መደሰት

ደስተኞች ለመሆን የምንችለው እንዴት ነው? አስደሳች ነገሮች ሲገጥሙንና ድልን ስንቀዳጅ መደሰትና ማመስገን ቀላልና የተለመደም ነው። ነገር ግን ታሉ ደስ ቦሚያሰኙ ነገሮች ውስጥ እንድንደሰት ይነግረናል።

«...በብዙ መከራ ተፈትነው ሳሉ የደስታቸው ብዛትና...» /2ኛ ቆሮ 8:2/

በዚህ ቃል ላይ የመቄዶንያ አማኞች በብዙ መከራ ውስጥ ሆነው ደስ ታቸው ግን የበዛና የተትረፈረፈ እንደነበር ያሳየናል። የክርስቶስ ኢየሱስ ሕይወት የአሸናፊነት ሕይወት ነው። እስቲ ጠላትም እያጠቃን እንኳ እግዚአብሔርን በታላቅ ደስታ እናመሰግነው እንባርከው። «ወንድሞች ሆይ! ልዩ ልዩ ፈተና ሲደርስባችሁ እንደ ሙሉ ደስታ ቁጠሩት።» ያዕ 1:2 «በዚህም እጅግ ደስ ይላችኋል ነገር ግን በእሳት ምንም ቢፈተን ከሚጠፋው ወርቅ ይልቅ እጅግ የሚከብር የተፈተነ እምነታችሁ፣ ኢየሱስ ክርስቶስ ሲገለጥ፣ ለምስጋናና ለክብር ውዳሴም ይገኝ ዘንድ አሁን ለጥቂት ጊዜ ቢያስፈልግ በልዩ ልዩ ፈተና አዝናችኋል።» 1ኛ ጴጥ 1:6–7

እርሱንም ሳታዩት ትወዱታላችሁ፣ አሁንም ምንም ባታዩት በእርሱ አምናችሁ፣ የእምነታችሁን ፍጻሜ እርሱም የነፍሳችሁን መዳን እየተቀበላችሁ፣ በማይነገርና ክብር በሞላበት ሐሤት ደስ ይላችኋል።» 1ኛ ጴጥ 1:8–9

«ወዳጆች ሆይ፣ በእናንተ መካከል እንደ እሳት ሊፈትናችሁ ስለሚ ሆነው መከራ ድንቅ ነገር እንደመጣባችሁ አትደነቁ፣ ነገር ግን ክብሩ ሲገለጥ ደግሞ ሐሤት እያደረጋችሁ ደስ እንዲላችሁ፣ በክርስቶስ መከራ በምትካፈሉበት ልክ ደስ ይበላችሁ። ስለ ክርስቶስ ስም ብትነቀፉ የክብር መንፈስ የእግዚአብሔርም መንፈስ በእናንተ ላይ ያርፋልና ብፁዓን ናችሁ።1ኛ ጴጥ 4:12–15

እነዚህ ጥቅሶች በፈተና ውስጥ እንዴት ማለፍ እንዳለብን ያሳዩናል። ያዕቆብ ስለ ልዩ ልዩ ፈተና ወይም መከራ ይነግረናል። የተጠበቀ ይሁን ያልተጠበቀ፣ ከጠላት ይምጣ ከወዳጅ፣ ከዓለማውያን ወይም ከወንድ ሞች በትክክለኛ ወይም ያለምክንያት የተለያዩ ዓይነት ፈተናዎች ቢመጡ ብንም በደስታ ከምንጓዘው ጉዞ ሊያደናቅፉን እንደማይችሉ ተገልጧል። መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ደስታ ሲናገር «ታላቅ ደስታ»፣ «የተትረፈረፈ ደስታ»፣ «ሙሉ ደስታ» ሊገለጽ የማይቻል ደስታ እያለ ነው የሚገ ልጸው። ሁልጊዜ የእግዚአብሔር ስጦታ ታላቅ ደስታ ሲሆን ሐዘን ቢኖር በት እንኳ ለጥቂት ጊዜ ነው። ለመሆኑ ሐዘን ተፈቅዶዓል? በሐዘን ውስጥ ሆነን ከዓይናችን እንባ እየወረደና እየፈሰሰ በዚህ ውስጥ ደስታ ይኖራል? 1ኛ ጴጥ 1:8 ላይ የእግዚአብሔር ቃል እንደሚያሳየው «የእምነታ ችሁን ፍጻሜ እርሱም የነፍሳችሁን መዳን እየተቀበላችሁ በማይነገር ክብር በሞላበት ሐሴት ደስ ይላችኋል»። ይህ ደስታ ሊነገር የማይችል ነው። ስንት ጊዜ ይሆን እንባችን ሳይደርቅ ሃሌ ሉያ ብለን የጮህነው? ስንቴስ እንባችን እየፈሰሰ አፋችን ተከፍቶ እግዚአብሔር ይመስገን ብለናል? በአንድ በኩልእንባቸውን ሲያወርዱ በሌላ በኩል እግዚአብ ሔርን የሚያመሰግኑ ብዙ ሰዎች አሉ። በ1ኛ ጴጥ 4:12 መሠረት የምንደ ሰተው በፈተና ውስጥ ሆነን ብቻ ሳይሆን ገና ፈተናው ወደ እኛ ሲመጣ ነው በሌላ አነጋገር ፈተና ሲመጣ በደስታ ልንቀበለው ይገባል። ስለዚህ ፈተና ወደ አንተ ሲመጣ ጌታን ልታመሰግን ይገባል። አንዳንድ ወገኖች ፈተና ገና ሲመጣባቸው ዓይናቸውን ይጨፍናሉ። ነገር ግን ጴጥሮስ የሚለን ፈተና እንደመጣ ስታዩ እግዚአብሔርን አመስግኑ ነው።

ቸር በምትባለው ቦታ አንዲት እህት ባሏ ከቤት እንደወጣ የሚወዱት ሴት ልጃቸው ሞቷችባቸው። ብዙ ወንድሞችና እህቶች ሊያፅናኗት መጥተው ነበር፤ አይናቿ በሐዘን የእንባ ፈሳሽ ቢያፈልቁም ፊቷ ግን በፈገግታ እና በብሩህነት ተሞልቶ ነበር። ስትመለከርም፣ የልጇ መሞት እጅግ ቢያሳዝናትም ልትረዳው በማትችለው መንገድ ውስጧ በደስታ እና በሐሴት እንደተሞላ ተናግራለች፤ እግዚአብሔርንም ታመሰግንና ትባርክ ነበር። ሊያፅናኗት የመጡ ወንድሞችና እህቶች ጭራሽ ተፅናንተው ይመለሱ ነበር።

ዛሬ እኛ በምድር ላይ ያለን ክርስቲያኖች የእግዚአብሔር ምሳሌዎች ነን። ምሳሌነታችን ውብ ነውን? ከዓለም የተለየን ነን? ዓለም ሲያሳትስ የምናሳትስ ሲስትም የምንስት ከሆነ ድላችን እምኑ ላይ ነው? ለዓለም ደስታችንና ጥንካሬያችንን ልናሳይ ይገባል። ምንም ዓለም እንደ እብድ ብትቆጥረንና ለዚህም ምክንያት የሆንንን ክርስቶስን ልታደንቀው ባትችልም በመከራችን የክርስቶስን ድል እናረጋግጣለን፤ እግዚአብሔርም በዚህ ይከብራል።

«ሲነቅፉአችሁና ሲያሳድዱአችሁ በእኔም ምክንያት ክፋውን ሁሉ በውሸት ሲናገሩባችሁ ብፁዓን ናችሁ። ዋጋችሁ በሰማያት ታላቅ ነውና ደስ ይበላችሁ፤ ሐሴትም አድርጉ፤ ከእናንተ በፊት የነበሩትን ነቢያትን እንዲሁ አሳድደዋቸዋልና።» ማቴ 5:12

ሰዎች ሲነቅፉአችሁ እንታገ ሳለን ትሉ ይሆናል፤ ሲሰድቡአችሁም መልስ አንሰጥም ትሉ ይሆናል። ትዕግስተኛ መሆንና መልስ አለመስጠት በቂ ነው ብላችሁ አታስቡ። ግሽንፋችሁ እርግጥነው። ዓለም ሊያደርገው የሚችል ነገር ነውና፤ የቡድሀና የኮንፊሺየስ እምነት ተከታዮች ሊያደርጉት ይችላሉ። እናንተ ከእነርሱ የተለያችሁ መሆን አለባችሁ። የሰዎችን ነቀፌታ ለራሳችሁ እንደ አስደሳች ነገር ቁጠሩት። ሰዎች በሚያሳድዱአችሁ ጊዜ በክርስቶስ ደስታ «ጌታ ሆይ አመሰግንሃለሁ፤ አባርከሃለሁ» ማለት አለብን። ምክን ያቱም ስደቱን እንደ አንድ አስደሳች ነገር ወስዳችሁ ድላችሁ እውነተኛ ነውና ደስ ይላችኋል፤ ሐሴትንም ታደርጋላችሁ። ዓለም ሊከፍለው የሚች ለውን ዋጋ በመክፈል ብቻ የምንቀዳጀው ድል እውነተኛ ድል ሳይሆን የይስሙላ

ድል ነው። እግዚአብሔር ሲሠራ በውጤቱ ሁልጊዜ ትደሰታ ላችሁ ነገር ግን ተቃዋሚዎች በሚነቅፉአችሁ ጊዜ ደስተኞች ልትሆኑ ትችላላችሁ? ወይስ በቅላሉ አንገታችሁን ደፍታችሁ ፀጥ ትላላችሁ? ብዙዎች ይሰደዳሉ፣ ብዙ እህቶች በባሎቻቸው መከራ ይቀበላሉ፣ ብዙዎች በሐሰት ክፉ ይነገርባቸዋል፣ እናንተ እንዲህ ያለው መከራ ቢደርስባችሁ ምን ታደርጋላችሁ?

አንዳንድ ጊዜ ሁኔታዎች ሲላኩላችሁ ድል እንዳደረጋችሁ ታስቡ ይሆናል፣ ሆኖም ከጌታ የተሰጠ ድል ላይሆን ይችላል የእርሱ ድል በነቀፈታና በስደት ውስጥ ሆናችሁ እርሱን እጅግ እንድትባርኩና እንድ ታመሰግኑ የሚያስችላችሁ ነው። ደግሚ ልንገራችሁ፣ እግዚአብሔርን ባትባርኩና ባታመሰግኑትም አሸናፊዎች ናችሁ። ድል አድራጊነት የሚገ ለፀው ግን በማመስገንና በመባረክ ነው።

አንድ ጊዜ በጌታ ያለ ወንድም አውቶቡስ ውስጥ በአጋጣሚ ከ አንድ ጠላቱ ጉን ተቀምጦ ያገኘዋል። ድል ለማግኘት የጠላቱን ከመኪና መውረድ እንዲያፋጥንለት እግዚአብሔርን ይለምን ነበር። በመውረጃው ቦታም በደረሰ ጊዜ «እርይ ይህንን ድል ማግኘት ቀላል አይደለም» አለ። ነገር ግን ይህ ድል እውነተኛ የእግዚአብሔር ድል ነውን? በግል ፀነት እንድናገር ይፈቀድልኝ፣ ይህ ድል የውሸት ድል ነው፣ ሰው ሠራሽ ድል ነው፣ ባዶ ድል ነው። እግዚአብሔር የሰጠው ድል ቢሆን ኖሮ ትዕግሥት እንዲሰጠው እግዚአብሔርን መለመን አያስፈልገውም ነበር። በዚህ ፈንታ በእንዲህ ዓይነት ሁኔታ ውስጥ እንዲያልፍ ያደረገውን እግዚአብሔርን ያመሰግንና ይባርክ ነበር። ጉዞው ረጅም ቢሆንም እንኳ ምንም አይመስለውም ነበር።

«ሁልጊዜ በጌታ ደስ ይበላችሁ» ፊሊጵ 4:4 ምንጊዜም የእግዚ አብሔር ቃል ደስታን ሲገልጽ «ታላቅ ደስታ ወይም ሙሉ ደስታ ወይም የሁልጊዜ ደስታ ማለቱ የተለመደ ነው። እዚህ ጋ ሁልጊዜ ማለት ዘለቄታ ያለው ማለት ነው። ሰምታችኋልን? አልሰማችሁ እንደሆነ «ደግሚ እላለሁ ደስ ይበላችሁ» ፊሊጵ 4:4 ጳውሎስ ሊለው የፈለገው ይህንን ነው። ቀደም ብዬ ያልኩትን ካላስተዋላችሁት እንደገና እላለሁ ደስ ይበላችሁ ማለቱ ነው። እግዚአብሔር የሚሰጠው ሕይወት ደስታ

የሞላበት ነው። ደስታ የክርስቲያን የየዕለት እርምጃ መግለጫ ነው። ስቃይና ደስታ ቢኖርም ደስታ አለ። የዚህ ተቃራኒ መጨነቅ ነው። ነገር ግን የእግዚአብሔር ቃል በፊሊጵ 4:6 ላይ «በአንዳች አትጨነቁ» ይለናል። እኛ የምንጨነቅበት ምክንያት እንዳለ እናስባለን። የእግዚአብሔር ቃል ግን በአንዳች አትጨነቁ ይለናል። ስለዚህ ሁልጊዜ ደስ ይበለን። ለአንድ ቀን እንኳ ደስ ሳንሰኝ ስንውል በደለኞች እንሆ ናለን። በአንድ ስብሰባ ላይ አንድ ጊዜ አንድ ወንድም ለጎብረቱ «በአ ንዳች አትጨነቁ» ሲል ተናገረ። ይህንን መልእክት ስትሰማ ደስ ያልተ ሰኘች አንዲት እህት ሁሉም ሰው እንዴት የማይጨነቁ ሊሆኑ ይችላሉ? አለች። ወንድሞች ከእህቶች ይበልጥ የሚጨነቁ ከሆነ እህቶች ከወን ድሞች የተሻለ ነገር ስላገኙ ይሆናል ብላ አሰበች። ይህንን ያለችበት ምክንያት ደግሞ በዚያን ዕለት ወንድሞች ስለ ዕለቱ ምግብ ተሰግሚነት ተጠይቀው ስለነበር ነው። ይሁን እንጂ መጨነቅ በእርግጥ ኃጢአት እንደሆነ ሳትረዳ ጌታ አልተዋትም። ምስጢሩ ሲገባትም ድልን ልትጨብጥ ቻለች።

«ስለዚህ ስለ ክርስቶስ በድካም በመንገላታትም በችግርም በስደትም በጭንቀትም ደስ ይለኛል፤ ስደክም ያንጊዜ ኃይለኛ ነኝና። 2ኛቆሮ 12:10 ሐዋርያው ድካምን፣ መንገላታትን፣ ችግርና ስደትን እንዲሁም ጭንቀትን የወሰዳቸው እንደ ደስታ ነው። ማናችሁም ምን እንደሚደርስባችሁ ልታውቁ አትችሉም። በምድር ላይ ጉዞአችሁ ሙሉ ለሙሉ ችግር የሌለበት እንደሆነ ትገነዘባላችሁ። ጥቂቶቻችሁ የታመሙ ዘመዶች ሊኖሩአችሁ ይችላል፣ ጥቂቶቻችሁ በጣም የምትወዱት ወዳጅ ሞቶባችሁ ይሆናል፣ ምን ታደርጋላችሁ? ታጋሽ መሆናችሁን ለጌታ ብትነግሩ ይህ ቃላችሁ ተሸናፊነታችሁን ያረጋግጣል። ነገር ግን ጌታ ሆይ እባርክሃለሁ፣ አመሰግንሃለሁ ብትሉ ድል ትቀዳ ጀላችሁ። በዚህ ክርስ ቶስ በእናንተ ይገለጣል። ምክንያቱም እግዚአብሔር ኃይሉን እንዲያሳይ እድል ሰጥታችሁታል፣ ደስተኞችም ትሆናላችሁ። የየቀኑ ምድራዊ ሕይ ወታችሁ እንዲህ ሊሆን ይገባል። በጌታ ደስ ይበላችሁ፣ ምስጋናና ክብር ለስሙ ስጡ።

«በሁሉ አመስግኑ» ይህ የእግዚአብሔር ፈቃድ በክርስቶስ ኢየሱስ ወደ እናንተ ነውና» 1ኛ ተሰ 5:18 «እግዚአብሔር አብን በእርሱ እያ መሰገናችሁ በቃል ቢሆን ወይም በሥራ የምታደርጉትን ሁሉ በጌታ በኢየሱስ ሰም አድርጉት።» ቆላስ 3:17 እነዚህ ሁለት ጥቅሶች ሐሳቡን ያጠቃልላሉ። እግዚአብሔርን እናመሰግን ሃሌ ሉያ እንበል። በዓለም ያሉ ሰዎች በእኛ ሁኔታ ግራ ሊጋቡ ይችላሉ። ሆኖም እኛ በሁሉ እናመሰግናለን። በሁኔታዎች ሁሉ የምናመሰግን ብንሆን ምንም መከራና ፈታኝ ነገር ሊቋቋመን አይችልም። ምንም ሊነካን አይችልም። የሚያ ስተንን ለመቋቋም እምነት አለንና በፈተና እግዚአብሔርን እንባርካለን፣ እናመሰግናለን፣ ምክንያቱም ታዛዦች ነንና።

አንዳንዶች ትዕግሥትን እንደምቃወም አድርገው ተረድተውኝ ይሆናል። በነገራችን ላይ ትዕግስት እጅግ ውድ ነገር መሆኑን ለመግለጽ እወዳለሁ፣ ትዕግሥት እንዲኖረን ያስፈልጋል። ነገር ግን የሚለያየን ሳይሆን እንደ ሠንሠለት እርስ በርሳችን የሚያያይዘን ሊሆን ይገባል። 1ኛ ቆሮ 1:10 ይህ ትዕግሥት በሐዘን ወይም ያለፈቃደኝነት በፍርሃት የሆነ ትዕግሥት ሳይሆን በደስታ ላይ የተመሠረተ ትዕግሥት ነው። በሁሉ ማመስገን ከደስታ ጋር መከራን መቀበል ሁሉ በሁሉ ትዕግሥተኛ በመ ሆን የክርስቲያን እለታዊ ኑሮ እንደሆነ የታወቀ ሲሆን እንዲህ ዓይነቱ ሕይወት ደግሞ የሦስተኛው ሰማይ ሕይወት ነው።

ከአሸናፊዎች በላይ

ሕይወት ደስታ ከሌለበት የድል ሕይወት አይባልም የምንልበት ምክንያት ምንድነው? ለምንስ ነው የአሸናፊነትን ሕይወት ለመግለጥ ደስታ የሚያስፈልገው? «በዚህ ሁሉ ግን በወደደን በእርሱ ከአሸናፊዎች እንበልጣለን።» ሮሜ 8:37 እግዚአብሔር የሚሰጠን ድል ከአሸናፊ ዎች በላይ ነው።

እግዚአብሔር የሚሰጠንን ድል «እንደተትረፈረፈ ጽዋ» ልናስበው ይገባል። እግዚአብሔር የሚሰጠን ድል ከተፈጥሮ ወሰን ያለፈና የተረፈ ነው። ያዘዘንም የድል ትዕዛዝ «እኔ ግን እላችኋለሁ ክፉውን አትቃወሙ

ዳሩ ግን ቀኝ ጉንጭህን በጥፊ ለሚመታ ሁሉ ሁለተኛውን ደግሞ አዙ
ርለት፤ እንዲከስህም እጀ ጠባብህን እንዲወስድ ለሚወድ መጐናጸፊያህን
ደግሞ ተውለት። ግንም ሰው አንድ ምዕራፍ ትሄድ ዘንድ ቢያስገድድህ
ሁለተኛውን ከእርሱ ጋር ሂድ፤ ለሚለምንህ ስጥ ከአንተም ይበደር ዘንድ
ከሚወደው ፈቀቅ አትበል።» ማቴ 5: 39–41 የሚል ነው።

የመተው ሕይወት ትከክለኛው የእግዚአብሔር ድል ነው። ክርስቶስ
በእኛ ከኖረ በሁሉ ነገር ውስጥ ልንደሰት እና ልናመሰግን እንችላለን።
ከዚህም የተነሣ ሃሌ ሉያ! እግዚአብሔር ይመስገን! እያልን ከአሁን እስከ
ዘለዓለም ልንኖር እንችላለን።

ምዕራፍ 10

መለየት

«ይህን ስለቆረጥን የክርስቶስ ፍቅር ግድ ይለናልና አንዱ ስለ ሁሉ ሞተ እንግዲያስ ሁሉ ሞቱ በሕይወትም ያሉት ስለእነርሱ ለሞተውና ለተነሣው እንጂ ወደፊት ለራሳቸው እንዲኖሩ ስለሁሉ ሞተ» 2ኛ ቆሮ 5:14:15

«ብልቶቻችሁንም የዓመጻ የጦር ዕቃ አድርጋችሁ ለኃጢአት አታቅርቡ ነገር ግን ከሙታን ተለይታችሁ በሕይወት እንደም ትኖሩ ራሳችሁን ለእግዚአብሔር አቅርቡ» ሮሜ 6:13

«ለመታዘዝ ባሪያዎች እንድትሆኑ ራሳችሁን ለምታቀርቡለት ለእርሱ ለምትታዘዙለት ባሪያዎች እንደሆናችሁ አታውቁምን? ወይም ለሞት የኃጢአት ባሪያዎች ወይም ለጽድቅ የመታዘዝ ባሪያዎች ናችሁ።» ሮሜ 6:16

«እንግዲህ ወንድሞች ሆይ፣ ሰውነታችሁን እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝና ሕያው ቅዱስም መስዋዕት አድርጋችሁ ታቀርቡ ዘንድ በእግዚአብሔር ርኅራሄ አለምናችኋለሁ፣ እርሱም ለኢአ ምሮ የሚመች አገልግሎታችሁ ነው። የእግዚአብሔር ፈቃድ እርሱም በጎና ደስ የሚያሰኝ ፍጹምም የሆነውን ነገር ምን እንደ ሆነ ፈትናችሁ ታውቁ ዘንድ በልባችሁ መታደስ ተለወጡ እንጂ ይህን ዓለም አትምሰሉ።» ሮሜ 12:1–2

«ስለ ሥጋችሁ ድካም እንደ ሰው ልግድ እላለሁ። ብልቶቻችሁ ዓመፃ ሊያደርጉ ለርኩሰትና ለዓመፃ ባሪያዎች አድርጋችሁ እንዳ ቀረባችሁ፣ እንደዚሁ ብልቶቻችሁ ሊቀደሱ ለጽድቅ ባሪያዎች አድርጋችሁ አሁን አቅርቡ።» ሮሜ 6:19

«አሁን ግን ከኃጢአት አርነት ወጥታችሁ ለእግዚአብሔር ተገዝታችሁ ልትቀደሱ ፍሬ አላችሁ፣ መጨረሻውም የዘለዓለም ሕይወት ነው።»

መለየት የድል ነሽ ሕይወት ከተቀዳጀን በኋላ የሚሆን ነው፣ ይህም ደኅንነትን ከተቀበልን በኋላ ይቀጥላል። ጌታ ስለኔ ከሞተ እና ከተነሣ በኋላ እኔ መጀመሪያ ላደርገው የሚገባኝ ራሴን ለእርሱ መስጠት ነው። አንዳንዶች ራስን መስጠት ከድል በፊት ነው ይላሉ ማለትም «ራስህን ከሰጠህ በኋላ ታሸንፋለህ።» ነገር ግን በሮሜ 6:13 ላይ ራስን ከመ ስጠት በፊት የድል ነሽ ሕይወት ውስጥ መግባት እንዳለብን ያመለ ክታል። አንድ ነገር ግልፅ ሊሆንልህ የሚገባው «በሞት እና በትንሣኤ» ካልሆነ አንድ ሰው ራሱን ለእግዚአብሔር ሊያቀርብና ሊሰጥ አይች ልም። ነገር ግን ከክርስቶስ ጋር የሞተና የተነሣ ራሱን ቅዱስ መስዋዕት አድርጎ ሊያቀርብ ይችላል።

ቀደም ሲል ከክርስቶስ ጋር ስለመሞታችን ተነጋግረናል፣ በመሆኑም አሁን ሞተን በክርስቶስ ሕያዋን ሆነን እንኖራለን። « እንዲሁም እናንተ ደግሞ ለኃጢአት እንደሞታችሁ፥ ግን በክርስቶስ ኢየሱስ በጌታችን ሆና ችሁ ለእግዚአብሔር ሕያዋን እንደሆናችሁ ራሳችሁን ቁጠሩ ሮሜ፥ 6፥11

በመሆኑም በሮሜ 6:13 ክርስቲያን ራሱን የሚሰጠው የድል ነሽ ሕይወት ውስጥ ከገባ በኋላ ነው። ከዚህ ሕይወት ውጭ ግንም ራሱን ቢሰጥ እግዚአብሔር ይህንን ሕይወት አይቀበለውም። ምክንያቱም እርሱ (እግዚአብሔር) የአዳምና የሞት የሆነውን ነገር አይፈልግምና ነው።

የድል ነሽ ሕይወት ሳይኖር የአንድ ሰው ራስን መለየት ወይም መስጠት አስተማማኝ አይሆንም። ምክንያቱም አንድ ቀን ራስን መስጠት በተከታዩ ቀን ለሥጋ መኖር ሌላ ጊዜ ለጌታ ፈቃድን ማስገዛት በሌላ ቀን በራስ ፈቃድ መሄድ ይሆናል።

የመለየት መሠረትና ምክንያቱ

ሮሜ 6 እና ሮሜ 12 ስለ መለየት ይናገራሉ። ለምንድነው ሰውነ ታችንን ለእግዚአብሔር ሕያው መስዋዕት አድርገን የምናቀርበው? ጳውሎስም በእግዚአብሔር ርኅራሄ (ምሕረት) እለምናችኋለሁ ይላል። የእግዚአብሔር ርኅራሄ ምንድነው? ሮሜ 1–8 ያሉት ምዕራፎች ስለ እግዚአብሔር ምሕረት ይናገራሉ። ከ9–11 ባሉት ምዕራፎች ደግሞ ጳውሎስ ለአይሁድንና ደኅንነትን በሚመለከት ይናገራል።

ቀደም ሲል እኛ ኃጢአተኞች ነበርን ነገር ግን የእግዚአብሔር ልጅ ወደ ምድር መጥቶ ደሙን በማፍሰስ ዋጀን። ምዕራፍ 3 እና 4 ስለ «ደሙ» እና ስለ «እምነት» ሲናገር ምዕራፍ 5 ስለ «ይቅርታ» እና ስለ «ጽድቅ» እንዲሁም ከ6–8 ያለው ምዕራፍ ስለ «መስቀሉ» ይገልጣል። በአንድ በኩል ደሙ ለኃጢአታችን ስርየት ስለፈሰሰ ይቅርታን ስንቀበል መስቀሉ ደግሞ የአሮጌውን ሰው መሞትና ከኃጢአት ኃይል መዳናችንን ያሳያል።

«ክርስቶስ በመስቀል ስለ እኛ ሞተ ስለ እኛም ሕያው ሆኖ ይኖራል በእኛም ውስጥ ይኖራል ለዚህም እግዚአብሔር የተመሰገነ ይሁን።» በመ ሆኑም በዚህ የእግዚአብሔር ምሕረት መሠረት በጳውሎስ ውስጥ ሆኖ መንፈስ ቅዱስ ራሳችንን ለእግዚአብሔር እንድናቀርብ ይለምነናል። እግዚአብሔር ሲፈጥረንና ሲዋጀን ዓላማውን ልንረዳ ያስፈልጋል። ይህም ልጁን በእኛ ሊገልጥና የልጁም ክብር ተካፋዮች ሊያደርገን ነውና።

ዓለም ሳይፈጠር በፊት እንኳ እግዚአብሔር አንድ ዓላማ ነበረው። ይህም የልጁን መልክ የሚመስሉ ብዙ ልጆች ማግኘት ነው ሮሜ 8:29 እንዲህ ይላል፣ ልጁ «በብዙ ወንድሞች መካከል በኩር ይሆን ዘንድ አስ ቀድሞ ያወቃቸውን የልጁን መልክ እንዲመስሉ አስቀድሞ ወስኖአልና» ይህንን ነገር እግዚአብሔር ለምን አደረገ? ምክንያቱም አስቀድሞ የል ጁን መልክ እንዲመስሉ ስለወሰነ ነው። ይህ የእግዚአብሔር ዘለዓለማዊ ዕቅዱ ነው። «የገዛንና የዋጀን የራሱ ሊያደርገን ነው።» እግዚአብሔር

የራሱ ሊያደርገን ሁለት ዓይነት መንገድ አለው፤ አንደኛው ከእርሱ በኩል ሲሆን ሁለተኛው ከእኛ በኩል ባለው መሰጠት ነው። በክርስቶስ በኩል ልጁን ለእኛ እንዲሞት ላከና ዋጀን፤ በመሆኑም በመግዛት ደንብ መሠረት እኛ የእርሱ ባሪያዎች ነን፤ እግዚአብሔር ስለገዛን የተመሰገነ ይሁን።

አንድ ጊዜ እግዚአብሔር ለአብርሃም እንዲህ አለው፤ «በቤትህ የተወለደ በብርህም የተገዛ ፈጽሞ ይገረዝ» ዘፍ 17፥13 ሃሌ ሉያ! እኛ ከእግዚአብሔር መወለድ ብቻ ሳይሆን በእግዚአብሔርም ተገዝተናል። በእግዚአብሔር ተገዝተናልና የእርሱ ነን፤ እግዚአብሔርም ነፃ አውጥቶ ናል። በመዋጀት ደንብ እኛ የእግዚአብሔር ነን ቢሆንም የግድ እንድናገለግለውና እንድንከተለው አያደርግም።

ሰይጣንን፣ ዓለምን፣ ሆዳችንን፣ ጣዖታትን በማምለክ ልንበድል እንችላለን። በዚህ ጊዜ ታዲያ የእርሱ ዝምታ አንድ ቀን «አምላኬ ሆይ እኔ የአንተ ባሪያ ነኝ፤ የማገለግልህም ስለገዛኸኝ ብቻ ሳይሆን አንተን ማገለገል ደስ ስለሚለኝ ነው» ብለን በኛ በኩል ወደ እርሱ እስክንመጣ ነው። በሮሜ 6:16 ራስን ስለ መስጠት ድንቅ የሆነ ሐሳብ ያቀርባል። እኛ የእግዚአብሔር ባሪያዎች የሆንነው ስለገዛን ብቻ ሳይሆን «ለጽድቅ የመታዘዝ ባሪያዎች ናችሁ» ስለሚል ነው።

ስለዚህም በአጠቃላይ እግዚአብሔር የእርሱ ያደረገን በሁለት ዓይ ነት ሁኔታ እንደሆነ እናያለን። አንደኛው የእርሱ ባሪያዎች ነን ምክንያ ቱም በልጁ ደም ገዝቶናልና ነው። ሁለተኛው በፈቃደኝነትና በደስታ ለእርሱ ራሳችንን ባሮች አድርገን እናቀርባለን።

በሕጋዊ መብትና ባለቤትነት አንጻር ስናየው እኛ እግዚአብሔር በዋጀን ዕለት የእርሱ ባሪያዎች እንሆናለን ነገር ግን ከልምምድ አንጻር ስናየው ግን በእውነት እኛ የእርሱ ባሪያዎች የምንሆነው በደስታ ራሳችንን ለእርሱ ስንሰጥ (ስንለይ) ነው።

ማንም መቼስ የእግዚአብሔር ባሪያ እንደሆነ ያውቃል። ግን የእርሱ ባሪያ ለመሆን አማኝ ሁልጊዜ በፈቃደኝነት ራሱን ሊሰጥ ይገባል። በመ ሆኑም ጳውሎስ የእግዚአብሔርን ልብ በመረዳቱ «እንደማያስገድድ»

ነገር ግን «ፈቃድን እንደሚፈልግ» ይናገራል /ሮሜ 12:1/ እግዚአ ብሔር የሚደሰተው ሕዝቡ በደስታ ራሱን ሲሰጠው ነው።

የድል ሕይወትና ደኅንነት በጣም የተለያዩ ነገሮች ናቸው። ቤዳንን ወቅት ለመለየት (ለመሰጠት) እንሞክር ይሆናል። ምክንያቱም የተ ቀበልነው አዲስ ሕይወት ይህን እንድናደርግ ይገፋናልና ነው። የጸን ሰው ሁሉ ለጌታ መኖር እንዳለበት ያውቃል፣ ነገር ግን ኃይል (ጉልበት) እናጣለን። ለጌታ እንዳንኖር በብዙ ዓይነት ተግራሪ ነገሮች እንከበባለን፣ ቢሆንም እግዚአብሔር ይመስገን አርሱ ክርስቶስን ሰጠን። ይህም ራሳችንን ለእርሱ እንድንሰጥ ነው። በኃጢአት ሞተን ሕያው መስዋዕት ልንሆን አንችልም። ድነን እንኳ በኃጢአት ውስጥ እየኖርን ራስን መስጠት አይቻልም። ነገር ግን አሁን የድልን ጎዳና እንሂድ፣ ክርስቶስ ሕይወታችንና ቅድስናችን ነው። ከዚህ በኋላ ራሳችንን በፈቃደኝነትና በደስታ እንሰጣለን።

ሮሜ 6 ራስን ስለማቅረብ ይናገራል። በተለይ «ብልቶቻችንን ለእግዚአብሔር የጽድቅ የሙር ዕቃ» አድርገን ማቅረብ እንደሚናርብን እንዲሁም ሮሜ 12 «ሰውነትን» ሕያው መስዋዕት አድርጎ ስለማቅረብ ይናገራል። የእግዚአብሔር ፍላጎት ሁለንተናችንን ለእርሱ እንድንሰጥ ነው። ይህ በራሳችን አይሆንም ነገር ግን በክርስቶስ ሁሉን እንችላለን።

በብሉይ ኪዳን ዘመን አንድ ዕብራዊ ባሪያ ጌታውን ስድስት ዓመት ያገልግላል፣ በሰባተኛው ዓመት በነፃ ሊሄድ (ሊወጣ) ይችላል። ነገር ግን ጌታውን ከወደደና ነፃ መውጣት ካልፈለገ ጌታው ወደ ፈራጆች ያመጣውና ወደ ደጁና መቃኑ አቅርቦ በወስፌ ጆሮውን ይበሳዋል፣ ለዘለዓለምም ጌታውን እያገለገለ ይኖራል። /ዘፀ 21:2–6/

እግዚአብሔር አድኖን በደሙ ገዝቶናል። በሚጠፋ ብርና ወርቅ ሳይሆን በውድ ልጁ ደም ገዝቶናል 1ኛ ጴጥ 1:–18–19። በመሆኑም ብዙዎች ጌታን የሚወዱ እስከ መጨረሻው ባሪያዎች ሆነውለት፣ ደግ ቸውን አፍስሰውለት አልፈዋል። እንደነዚህ ክርስቲያኖች መሆን ከፈለ ግህ እንዲህ ብለህ ጸልይ፣ «አ ጌታ ሆይ አንተ ትወደኛለህ፣ አድነኛ ኛል፣ ነፃም አውጥተኸኛል፣ እኔም እወድሃለሁ። በመሆኑም ለዘለዓለም አገለግልሃለሁ»።

የምንሰጣቸው ነገሮች

1. ሰዎችን:-

መጀመሪያ ልንሰጥ የሚገባን «የምንወዳቸውን» ነው። ጌታን ከወላጆችህ፣ ከሚስትህ፣ ከልጆችህና ከጓደኞችህ በላይ ካልወደድህ እውነተኛ የክርስቶስ ደቀመዝሙር አይደለህም። እግዚአብሔር ያዳነህ አንተ ነትህን ሁሉ የራሱ ሊያደርግህ ነው። ብዙ ዕንባ፣ ስቃይና ሐዘን ልብህን ከጌታ ሊመልሱህ ይታገላሉና ጸንተህ ቁም። እግዚአብሔር የአሸና ፈነት ሕይወት እንድንኖር ሊያደርግ እንድንታዘዘው፣ ፈቃዱን እንድና ደርግና እንድናውቀው ነው።

ሰዎችንና ጓደኞቻችንን ሁሉ ለእግዚአብሔር ሳንሰጥ እግዚአብሔርን ማስደሰት አንችልም። «በሰማይ ያለኝ ምንድነው? በምድርስ ውስጥ ከአንተ ዘንድ ምን እሻለሁ?» መዝ /73/:25 እንዲህ ማለት አለብን፣ «ጌታ አምላኬን በፍጹም ልቤ፣ በፍጹም ነፍሴ፣ በፍጹም ኃይሌ እወድዳለሁ» ማቴ 22:37 ይስሐቅን ከያዝክ በመስዋዕቱ ላይ ኢጋድ መው። በአሁኑ ጊዜ የብዙ ክርስቲያኖች ውድቀት ከሰዎች ጋር መጣበቃቸው ነው።

2. ጉዳዮችን:-

ብዙ ጉዳዮቻችንን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ሳንጠይቅ በራሳችን እናደርጋለን። በአንድ ሥራ ላይ ጊዜን ማዋል ጥሩ ሊመስል ይችላል፣ ነገር ግን ያን የምንሠራውን ሥራ ለጌታ ካላስረከብን ውጤቱ አያምርም። አገልግሎታችንን ሁሉ ለእርሱ ልንሰጠው ያስፈልጋል።

3. ነገሮችን:-

ሰዎችንና ጉዳዮችን ብቻ ሳይሆን ያለንን ነገር ሁሉ ለጌታ ልንሰጥ ይገባል፣ ማለት ጊጣችንን፣ ንብረታችንን፣ ወይም ልብሳችንን ሊሆን ይችላል። በሕይወታችን ትንሽ መስሎን ለጌታ ያልሰጠነው ነገር የተባረከ ሕይወት እንዳንኖር ሊያግድብን ይችላል። አንዳንዶች ገንዘብ ያባክናሉ፣

ሌሎች ደግሞ ሀብታቸውን ይጠብቃሉ። እነዚህ ሁለቱም ግን በእግዚ አብሔር ፊት ተቀባይነት የላቸውም። ስለዚህ ገንዘብ ስናገኝ እንዲህ ብለን እንጸልይ፣ አ ጌታ ሆይ ይህ ገንዘብ ሁሉ ያንተ ነው፣ በዚህ ውስጥ ለቤቴ ወጪ ስለምትሰጠኝ አመሰግንሃለሁ፣ ነገር ግን እኔ ከተጠቀም ኩበት በኋላ የተረፈኝን ልሰጥህ አይገባም።

እግዚአብሔር ከዓለም እኛነታችንን ብቻ ሳይሆን ንብረታችንንም አውጥቷል። የእሥራኤል ልጆች ከግብጽ ሲወጡ አንድ ሰኮና ትተው አልወጡም። ስለዚህ እኛ አንድ ሰኮና እንኳ ለዓለም መተው አይገባንም። በራሳችን ይህን አንችልም፣ ነገር ግን በእርሱ ይቻላል። ቃሉ «ኃይልን በሚሰጠኝ በክርስቶስ ሁሉን እችላለሁ» ይላልና ነው። ይህ ማለት በጌታ ኃይል ስሞላ ሁሉን እችላለሁ ማለት ነው። በሚያስፈልጉኝ ቁሳዊ በረከቶችም እባረካለሁ፣ እነርሱንም ለእርሱ እሰጣለሁ።

4. ራሳችንን :-

ሰዎችን ነገሮችንና ጉዳዮችን ብቻ ሳይሆን በመጨረሻ ራሳችንን ልንሰ ጠው ይገባል። ወደፊት ምን እንደሚጠብቅህ አላውቅም። በብልጽግና መንገድ ላትሄድ ትችላለህ። ወይም ደግሞ በስቃይ መንገድ ላትጓዝ ትችላለህ። ያም ሆነ ይህ በረከትም ይሁን መከራ ራስህን ለእግዚአብሔር ፈቃድ ልታቀርብ ይገባል። እግዚአብሔር እንዲጠቀምባቸው ፈቃደኞች የሆኑ ሁሉ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተው የድል ሕይወት ኖረዋል፣ ምክንያቱም ራሳቸውን ሰጥተዋልና ነው።

ለመሆኑ የምንሰጠው ምናችንን ነው? የምንሰጠው ሰውነታችንን ሕያው መስዋዕት አድርገን ነው። ምክንያቱም ራሱን ለእግዚአብሔር ለይቶ ሰውነቱን የማይሰጥ የለምና። ስለሆነም ከዚህ ጊዜ ጀምሮ መላ እኛ ነታችንን ለጌታ ልንሰጥ ይገባል፣ ከዚህ ጊዜ ጀምሮ አፋችን፣ ጆሮአ ችን፣ አይናችን፣ እጃችን፣ የውስጥ አካል ክፍሎቻችን ሁሉ የራሳችን አይደሉም።

ከዚህ ጊዜ ጀምሮ ሁለት እጆቻችን፣ ሁለት እግሮቻችን፣ ሌሎችም ሁሉ የጌታ ናቸው። በእነርሱም ላይ ምንም መብትና ሥልጣን የለንም።

1ቆሮ 6:19 ሥጋችሁ ከእግዚአብሔር የተቀበላችሁት የመንፈስ ቅዱስ ቤተ መቅደስ አይደለምን? ይላል።

ራስን የመስጠት ውጤት

ራስን የመስጠት ውጤት ምንድነው? በሮሜ 6እና12 ሁለት ውጤቶች ተገልጠዋል። በሮሜ 6:22 ውጤቱ የጽድቅ (የቅድስና) ፍሬ ማፍራት ሲሆን በሮሜ 12 ግን ራስን የመስጠት ውጤቱ የእግዚአብሔር ፈቃድ በሕይወታችን እንዲከናወን ያደርጋል።

በሮሜ 6 ላይ ራስን የመስጠት ውጤቱ ከኃጢአት በመንፃት የእግዚአብሔር ባሪያዎች ሆነን የጽድቅ ፍሬ እንድናፈራ ነው። /ቁ.22/ ቀን በቀን በድል ሕይወት ልንመላለስ እንችላለን። በሮሜ 12 ራስን የመስጠቱ ውጤት ደግሞ ፍጹምና በጎ እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኘው ምን እንደሆነ ፈትነን እናውቅ ዘንድ ነው።

በሕይወት ዘመንህ ማመንና ማመስገን ብቻ በቂ አይደለም። የመጨረሻው ደረጃ በሰውነትህ እግዚአብሔር የራሱን ቅድስና እንዲገልጥ ራስህን አሳልፈህ መስጠት ነው። ቀድሞ ራስህን ለመስጠት ጉልበትና ኃይል የለህም ነበር። አሁን ግን የድልን ሕይወት ስለተቀዳጀህ ራስህን መስጠት ትችላለህ። ልታስተውለው የሚገባ ነገር ቀድሞ ራስህን ለእግዚአብሔር መስጠት አትችልም ነበር፣ አሁን ግን የችሎታ ጥያቄ ሳይሆን የፈቃደኝነት ጥያቄ ነው።

አንድ በአውስትራሊያ ያለ ራሱን በሙሉ ለእግዚአብሔር የሰጠ ወንድም ነበር። አንድ ጊዜ በባቡር ከጥቂት ጓደኞቹ ጋር ሲሄድ ካርታ እንዲጫወት ጠየቁት። ነገር ግን ለጓደኞቹ የመለሰላቸው መልስ እንዲህ ነበር፣ «አዝናለሁ፣ አልጫወትም ምክንያቱም እጅ የለኝም። እነዚህ እጆቼ ቀደም ብለው በክርስቶስ ደም ተገዝተዋል» የሚል ነበር። ምክንያቱም ሰውነቱ ሁሉ የጌታ ነውና።

በየጊዜው ከኃጢአትና ከፈተና ጋር ትጋጠማለህ፣ ስለዚህም እጅ እንደሌለህ ልትናገር ይቻላል። ይህ ታዲያ በሮሜ 6 መሠረት ራስን መስጠት ነው። እንዲህ ዓይነት ራስን መስጠት አንተን ከመቀደሱም በላይ

የቅድስና ፍሬ እንድታፈራ ያደርግሃል። በዚህ ምክንያት ራስን መስጠት ከድል በኋላ የመጀመሪያ ፍሬ ነው ማለት ነው። በሮሜ 12 መሠረት ደግሞ ለእግዚአብሔር ሰውነታችንን ሕያው መስዋዕት አድርጎ ማቅረብ ነው። ይህ ዓይነት ራስን መስጠት ቅዱስና በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት ያለው ነው።

ከሞት ድነን ሁላችንም የእግዚአብሔርን ምሕረት ተቀብለናል። ስለዚህም ራሳችንን መስጠታችን በእርሱ ፊት ተቀባይነት አለው። ይህም ለአእምሮ የሚመች አገልግሎታችን ነው። ክርስቲያኖች ሁሉ ራሳቸውን ሊሰጡ ይገባል። በጌታ ደም ተጋዝተናል፤ ስለዚህም የእርሱ ነን፤ ፍቅሩ በውስጣችን ፈሷል፤ ስለዚህም ለእርሱ እንኖራለን «ከእኛ አንድ ስንኳ ለራሱ የሚኖር የለምና ለራሱም የሚሞት የለም በሕይወት ሆነን ብንኖር ለጌታ እንኖራለንና ብንሞትም ለጌታ እንሞታለን። እንግዲህ በሕይወት ሆነን ብንኖር ወይም ብንሞት የጌታ ነን።» ሮሜ 14፥7፥8 በደሙ ተዋጅተናል።

በመሆኑም ምን ዓይነት መስዋዕት ነው ለጌታ የምናቀርበው? በቃሉ መሠረት እኛ ሕያዋን ድንጋዮች ሆነን ስለምንኖር ሕያው መስዋዕት ነን ማለት ነው። በብሉይ ኪዳን መስዋዕት «የሞተ» ነው። በአዲስ ኪዳን ግን መስዋዕት «ሕያው» ነው።

ሰውነታችንን ለእግዚአብሔር መስዋዕት አድርገን ስናቀርብ የመጨረሻው ውጤት «በልባችሁ» መታደስ ተለወጡ እንጂ ይህንን ዓለም አትምሰሉ የሚለው ነው። ይህም የእግዚአብሔር ፈቃድ ፍጹም የሆነውን ፈትነን እናውቅ ዘንድ ነው።

ብዙዎቻችን ስለእግዚአብሔር ፈቃድ ሲነግ እንፈራለን። ነገር ግን ጳውሎስ ፈቃዱን እንድናውቅ ራሳችንን ልንሰጥ እንደሚገባ ይነግረናል። እስቲ ስለመልካምነቱና ስለፈቃዱ እናመስግነው። ሃሌ ሉያ! እንበል፤ በእውነት ፈቃዱ መልካም ናት፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ከፋ ሐሳብ የለውም።

አንድ ወንድም ሲጸልይ፤ «ጌታ ሆይ ዳቦ እንጠይቅሃለን ነገር ግን ድንጋይ እንደምትሰጠን እናስባለን፤ አሣ እንለምንሃለን ነገር ግን እባብ

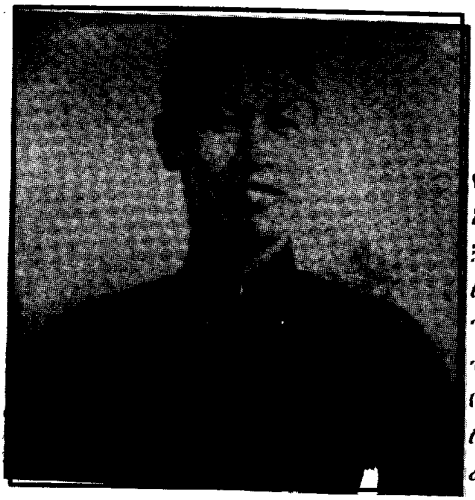
እንደምትሰጠን እናስባለን፣ እንቁላል ስንጠይቅህ ጊንጥ እንደምትሰጠን እናስባለን። ነገር ግን ጌታ ሆይ ድንቃይ ስንለምንህ ሁለጊዜ ዳቦ ትሰጠናለህ። /ሉቃ 11:11–12/ ብሎ አለ። አንዳንድ ጊዜ የእግዚአብሔር ፈቃድና ፍቅር አይገባንም። እርሱ ለእኛ ያለው ሐሳብ የሰላም፣ የመልካም፣ እጅግ በጣም መልካም እንደሆነ አንገነዘብም።

የእግዚአብሔር ፈቃድ መልካም ብቻ ሳይሆን ፍጹምም ነው። እርሱን ለሚወዱት ሁሉ የእርሱ ፈቃድ መልካም ነው። እንዲህ እንበል፣ «ጌታ ሆይ መላ እኔነቴ የአንተ ነውና ወደፊት ለራሴ አልኖርም»

« ሞቀህም ቀዘቀዘህም ራስህን ለጌታ ከሰጠህ ሁሉ መልካም ነው።

ምስጋና

በዚህ የትርጉም ሥራ ጊዜ በተለያየ ሁኔታ ከፍተኛ እገዛ ላደረጉልኝ ለአቶ ሚልዩን ቸርነት፣ ጽሑፍን በማረም፣ አስተያየት በመስጠትና በማስተካከል ለረዱኝ ለአቶ ደረጅ አበበ እና አዲስ አግዶ እንዲሁም ይህን ጽሑፍ በኮምፒተር በመጻፍ የረዱኝን ወ/ሪት መሠረት ሐብቴን እና የኬሚ ቢዝነስ ድርጅትን ከልብ አመሰግናለሁ።

ስለደራሲው

ዎች ማን ኒ እ.ኤ.አ. 1920 የኮሌጅ ተማሪ ሆነው ሳሉ በትውልድ አገራቸው በፋችው ኩተማ አንድ ቻይናዊ ወንጌላዊ ተማሪዎችን ሊንበኛቸው መጥቶ በሰበከው ስብከት ጌታን እንደ ግል አዳኛቸው ተቀበሉ። ዎች ማን ኒ በቱ ሼንግ በራሳቸው ሕዝብ መካከል ጌታን ለማገልገል አንዳች ሳይቆጠቡ ራሳቸውን የሰጡ ታላቅ አገልጋይ ነበሩ። በዓመታት መካከል በቻይና በተለያዩ ታላላቅ ክርስቲያናዊ ጉባኤዎች፣ በቡድኖችና ግለሰቦች ላይ አገልግሎታቸው አስደናቂ ፍሬ የሰጠ፣ ታዋቂ የወንጌል ሰባኪና ቃሉን በአዲስና በትክክለኛ መልኩ የገለጡ መሆኑ በስፋት የታወቀላቸው የተከበሩ የእግዚአብሔር ሰው ናቸው።

የዎች ማን ኒ ታላላቅ ክርስቲያናዊ ሰሃ ፅሑፎች ፋይዳ ያላቸው ክርስቲያናዊ የሕይወት ገፅታዎችን፣ በእምነት የምንደርስባቸውን አዳዲስ የእድገት እርከኖች የሚያስጨብጡ፣ የእግዚአብሔርን ዘለዓለማዊ ዕቅድ በቀላል መንገድ በማቅረብ የሚያስተምሩ አስተማማኝ ሥራዎች ናቸው። የጽሑፋቸው ሁሉ መካከለኛ ሃሳብ «ክርስቶስ ሕይወታችን ነው» የሚለው ነው።

የዎች ማን ኒ መጽሐፍት የክርስትናን አዲስና ደስ የሚያሰኝ መንገድ ጠቋሚዎች፣ መሠረታዊውን የእምነት መርሆ አሳማኝ በሆኑ አነሣሽ ሐሳቦች አመልካቾች እንዲሁም እግዚአብሔር ሰዎችን ለአገልግሎት ለማዘጋጀት የሚጠቀምባቸውን የእግዚአብሔርን ብቸኛ መንገዶችን በሚገባ የገለፁ ናቸው።

ታላቁ ቻይናዊ ፀሐፊና ሰባኪ ዎች ማን ኒ በቻይና የአብዮት መሪዎች የደረሰባቸውን ከፍተኛ መከራ በእግዚአብሔር ጸጋ በትዕግስት ተቋቁመው ከዚህ ዓለም ብፁዕ መሰናበትን አግኝተው በድል ነሽነት ወደ አምላካቸው የሄዱ፣ በምዕራብም ዓለም በክርስቲያናዊ ፅናታቸው መልካም ምስክርነት የሰበራቸው ወንድም ናቸው። በዚህ መጽሐፍም ለጌታ ባላቸው ያልተቆጠበ አገልግሎት ድል ነሽ ሕይወት ምን ዓይነት እንደሆነ ከእግዚአብሔር ቃል ያገኙትን መረዳት ግልጽ በሆነ አቀራረብ አስቀምጠውልናል።